

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 59

19 września 2016

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2016/C 343/01

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* 1

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2016/C 343/02

Sprawa C-455/14P: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 19 lipca 2016 r. – H/Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, Misja Policyjna Unii Europejskiej (EUPM) w Bośni i Hercegowinie (Odwołanie — Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa (WPZiB) — Decyzja 2009/906/WPZiB — Misja Policyjna Unii Europejskiej (EUPM) w Bośni i Hercegowinie — Oddelegowany krajowy członek personelu — Przeniesienie z urzędu do regionalnego biura tej misji — Artykuł 24 ust. 1 akapit drugi ostatnie zdanie TUE — Artykuł 275 akapit pierwszy TFUE — Skarga o stwierdzenie nieważności oraz o odszkodowanie — Właściwość sądów Unii Europejskiej — Artykuły 263, 268 i 340 akapit drugi TFUE) 2

2016/C 343/03	Sprawa C-493/14: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 21 lipca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzgericht – Außenstelle Linz – Austria) – Dilly’s Wellnesshotel GmbH/Finanzamt Linz [Odesłanie prejudycjalne — Pomoc państwa — Program pomocy w formie ulg podatkowych w odniesieniu do podatków na ochronę środowiska — Rozporządzenie (WE) nr 800/2008 — Kategorie pomocy, które można uznać za zgodne ze wspólnym rynkiem i zwolnione z obowiązku zgłoszenia — Bezwzględny charakter przesłanek zwolnienia — Artykuł 3 ust. 1 — Wyraźne odesłanie do tego rozporządzenia w programie pomocy]	3
2016/C 343/04	Sprawa C-526/14: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 19 lipca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Ustavno sodišče Republike Slovenije – Słowenia) – Tadej Kotnik i in./Državni zbor Republike Slovenije (Odesłanie prejudycjalne — Ważność i wykładnia komunikatu Komisji dotyczącego sektora bankowego — Wykładnia dyrektyw 2001/24/WE i 2012/30/UE — Pomoc państwa dla banków w kontekście kryzysu finansowego — Podział obciążenia — Umorzenie funduszy własnych akcjonariuszy, hybrydowych papierów wartościowych i obligacji podporządkowanych — Zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań — Prawo własności — Ochrona interesów współników i osób trzecich — Reorganizacja i likwidacja instytucji kredytowych)	3
2016/C 343/05	Sprawa C-542/14: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 21 lipca 2016 r. – (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa – Łotwa) – SIA „VM Remonts” (dawniej SIA „DIV un KO”), SIA „Ausma grupa”/Konkurences padome i Konkurences padome/SIA „Pārtikas kompānija” (Odesłanie prejudycjalne — Konkurencja — Artykuł 101 ust. 1 TFUE — Sytuacja o charakterze wyłącznie wewnętrznym — Stosowanie analogicznego uregulowania krajowego — Właściwość Trybunału — Uzgodniona praktyka — Odpowiedzialność przedsiębiorstwa za działania usługodawcy — Warunki)	4
2016/C 343/06	Sprawa C-597/14 P: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 21 lipca 2016 r. – Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej/Xavier Grau Ferrer, Juan Cándido Rubio Ferrer, Alberto Rubio Ferrer [Odwołanie — Znak towarowy Unii Europejskiej — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Artykuł 76 ust. 2 — Rozporządzenie (WE) nr 2868/95 — Zasada 50 ust. 1 akapit trzeci — Graficzny znak towarowy — Sprzeciw właściciela wcześniejszego znaku towarowego — Dowód istnienia, ważności i zakresu ochrony wcześniejszego znaku towarowego — Uwzględnienie przez Izbę Odwoławczą dowodu przedstawionego z opóźnieniem — Oddalenie sprzeciwu przez Izbę Odwoławczą]	5
2016/C 343/07	Sprawa C-4/15: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 21 lipca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden – Niderlandy) – Staatssecretaris van Financiën/Argos Supply Trading BV [Odesłanie prejudycjalne — Unia celna — Wspólna taryfa celna — Gospodarcze procedury celne — Uszlachetnianie bierne — Rozporządzenie (EWG) nr 2913/92 — Artykuł 148 lit. c) — Wydanie zezwolenia — Warunki ekonomiczne — Brak poważnego naruszenia istotnych interesów wspólnotowych przetwórców — Pojęcie „wspólnotowych przetwórców”]	6
2016/C 343/08	Sprawa C-104/15: Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 21 lipca 2016 r. – Komisja Europejska/Rumunia (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Ochrona środowiska naturalnego — Dyrektywa 2006/21/WE — Gospodarowanie odpadami — Wydobycie — Zbiorniki osadowe — Reemisja pyłu — Drobne cząsteczki pyłu w powietrzu — Zanieczyszczenie — Zdrowie ludzi — Obowiązkowe środki zapobiegawcze — Artykuły 4 i 13 — Stwierdzenie istnienia uchybienia zobowiązaniom)	6
2016/C 343/09	Sprawa C-226/15 P: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 21 lipca 2016 r. – Apple and Pear Australia Ltd, Star Fruits Diffusion/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, Carolus C. BVBA (Odwołanie — Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego English pink — Sprzeciw właściciela słownego znaku towarowego PINK LADY i graficznych znaków towarowych zawierających elementy słowne „Pink Lady” — Oddalenie sprzeciwu — Orzeczenie sądu orzekającego w sprawach unijnych znaków towarowych — Zmiana — Powaga rzeczy osądzonej) . . .	7

2016/C 343/10	Sprawa C-341/15: Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 20 lipca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Wien – Austria) – Hans Maschek/Magistratsdirektion der Stadt Wien – Personalstelle Wiener Stadtwerke (Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Dyrektywa 2003/88/WE — Artykuł 7 — Prawo do corocznego płatnego urlopu — Przejście na emeryturę na wniosek zainteresowanego — Pracownik, który w pełni nie wykorzystał przysługującego mu urlopu wypoczynkowego przed ustaniem stosunku pracy — Uregulowanie krajowe pozbawiające pracownika prawa do ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop — Zwolnienie chorobowe — Urzędnicy)	7
2016/C 343/11	Sprawy połączone C-387/15 i C-388/15: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 21 lipca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State – Belgia) – Hilde Orleans, Rudi Van Buel, Marina Apers (C-387/15) i Denis Malcorps, Myriam Rijssens, Guido Van De Walle (C-388/15)/Vlaams Gewest (Odesłanie prejudycjalne — Środowisko naturalne — Dyrektywa 92/43/EWG — Ochrona siedlisk przyrodniczych — Specjalne obszary ochrony — Teren Natura 2000 „Estuarium rzek Escaut i Durme od granicy niderlandzkiej do Gandawy” — Rozbudowa obszaru portowego — Ocena skutków planu lub przedsięwzięcia dla chronionego terenu — Urzeczywistnienie się szkodliwych skutków — Wcześniejsze, ale jeszcze niezakończone utworzenie strefy typu odpowiadającego zniszczonej części — Zakończenie po przeprowadzeniu oceny — Artykuł 6 ust. 3 i 4)	8
2016/C 343/12	Sprawa C-502/14: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 30 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Buzzi Unicem SpA i in./Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo Economico (Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w Unii Europejskiej — Dyrektywa 2003/87/WE — Artykuł 10a ust. 5 — Metoda przydziału uprawnień — Nieodpłatny przydział uprawnień — Sposób obliczania jednolitego międzysektorowego współczynnika korygującego — Decyzja 2011/278/UE — Artykuł 15 ust. 3 — Decyzja 2013/448/UE — Artykuł 4 — Załącznik II — Ważność)	9
2016/C 343/13	Sprawa C-129/15: Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 7 lipca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd Sofija-grad – Bułgaria) – H.M./Agencija za dirżawna finansowa inspekcija (ADFI) [Odesłanie prejudycjalne — Zamówienia publiczne na dostawy — Dyrektywa 2004/18/WE — Artykuł 1 ust. 9 — Pojęcie „podmiotu prawa publicznego” — Szpital założony w celu zarobkowym, o całkowicie prywatnym kapitale zakładowym — Przychody pochodzące w ponad 50 % lub 30 % z wpłat z publicznego systemu ubezpieczeń zdrowotnych w zamian za realizację świadczeń medycznych — Artykuł 7 lit. b) — Szacunkowa wartość zamówienia — Brak osiągnięcia progu — Niewątpliwe znaczenie transgraniczne — Brak informacji — Artykuł 53 § 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Oczywista niedopuszczalność]	10
2016/C 343/14	Sprawa C-214/15: Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 7 lipca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo – Portugalia) – Município de Vila Pouca de Aguiar/Sá Machado & Filhos SA [Odesłanie prejudycjalne — Zamówienia publiczne na roboty budowlane — Dyrektywa 2004/18/WE — Artykuł 55 — Ogłoszenie o zamówieniu — Oferta bez uzasadnienia rażąco niskiej ceny — Kryteria rozstrzygające — Artykuł 7 lit. c) — Wartość zamówienia — Brak osiągnięcia progu — Niewątpliwe znaczenie transgraniczne — Brak informacji — Oczywista niedopuszczalność]	10
2016/C 343/15	Sprawa C-246/15 P: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 14 lipca 2016 r. – Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG/Komisja Europejska, Land Hessen [Odwołanie — Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Pomoc państwa — Działania państwowe dotyczące utworzenia tartaku w landzie Hesja (Niemcy) — Decyzja stwierdzająca brak pomocy państwa — Brak wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego — Odwołanie w części oczywiście niedopuszczalne, a w części oczywiście bezzasadne]	11

2016/C 343/16	Sprawa C-293/15 P: Postanowienie Trybunału z dnia 30 czerwca 2016 r. – Slovenská pošta a.s./Komisja Europejska, Republika Słowacka, Cromwell a.s., Slovak Mail Services a.s., Prvá Doručovacia, a.s., ID Marketing Slovensko s.r.o (pierwotnie TNT Post Slovensko s.r.o.) (Odwołanie — Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Przedsiębiorstwa publiczne — Zmiana przepisów słowackich w przedmiocie usług pocztowych — Prawa wyłączne przyznane historycznemu operatorowi Slovenská pošta a.s. na dostarczanie usług przesyłek „hybryde — Decyzja stwierdzająca niezgodność tych przepisów z art. 86 i 82 WE)	11
2016/C 343/17	Sprawa C-295/15: Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 22 czerwca 2016 r. – Matratzen Concord GmbH/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), KBT & Co. Ernst Kruchen agenzia commerciale società in accomandita [Odwołanie — Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Znak towarowy Unii Europejskiej — Słowny unijny znak towarowy ARKTIS — Wniosek o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku — Rzeczywiste używanie znaku towarowego — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Artykuł 51 ust. 1 lit. a) — Postać, w jakiej używany jest znak towarowy — Dowód używania znaku towarowego — Zgoda właściciela — Częściowe oddalenie wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku]	12
2016/C 343/18	Sprawa C-399/15 P: Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 12 lipca 2016 r. – Vichy Catalán, SA/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, Hijos de Rivera, SA (Odwołanie — Znak towarowy Unii Europejskiej — Termin na wniesienie skargi — Nieprzewidywalne okoliczności — Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Oczywista niedopuszczalność)	12
2016/C 343/19	Sprawa C-450/15: Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 28 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato/Italsempione – Spedizioni Internazionali SpA [Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 53 § 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Rozporządzenie (WE) nr 1/2003 — Artykuł 23 ust. 2 lit. a) — Wykładnia w świetle zasady proporcjonalności — Określenie kwoty nałożonej grzywny — Kryteria — Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien — Praktyka krajowa — Dostosowanie kwoty podstawowej grzywny — Uwzględnienie okoliczności obciążających lub łagodzących — Zastosowanie górnej granicy wynoszącej 10% łącznych obrotów — Brak właściwości Trybunału — Oczywisty brak właściwości]	13
2016/C 343/20	Sprawa C-456/16: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 14 lipca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin – Niemcy) – BASF SE/Bundesrepublik Deutschland (Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w Unii Europejskiej — Dyrektywa 2003/87/WE — Artykuł 10a ust. 5 — Metoda przydziału uprawnień — Bezpłatny przydział uprawnień — Sposób obliczania jednolitego międzysektorowego współczynnika korygującego — Decyzja 2011/278/UE — Artykuł 15 ust. 3 — Decyzja 2013/448/UE — Artykuł 4 — Załącznik II — Ważność)	13
2016/C 343/21	Sprawa C-510/15 P: Postanowienie Trybunału z dnia 7 lipca 2016 r. – Fapricela – Indústria de Trefilaria, SA/Komisja Europejska (Odwołanie — Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Europejski rynek stali sprężającej — Domniemanie niewinności — Grzywny — Ocena zdolności płatniczej — Wytyczne z 2006 r. w sprawie metody ustalania grzywien — Nieograniczone prawo orzekania — Ustalenie wagi naruszenia i kwoty dodatkowej stosowanej w celu zapewnienia skutku odstrasającego — Uzasadnienie — Zasady proporcjonalności i równego traktowania)	14
2016/C 343/22	Sprawa C-523/15 P: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 7 lipca 2016 r. – Westfälische Drahtindustrie GmbH, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG, Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG/Komisja Europejska (Odwołanie — Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Europejski rynek stali sprężającej — Grzywny — Ocena zdolności płatniczej — Wytyczne z 2006 r. w sprawie metody ustalania grzywien — Nieograniczone prawo orzekania — Uwzględnienie okoliczności, które nastąpiły po wydaniu spornej decyzji — Zasady proporcjonalności i równego traktowania — Prawo do skutecznej ochrony sądowej)	15

2016/C 343/23	Sprawa C-604/15 P: Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 12 lipca 2016 r. – Ana Pérez Gutiérrez/Komisja Europejska (Odwołanie — Regulamin postępowania przed Trybunałem — Artykuł 181 — Odpowiedzialność pozaumowna Unii Europejskiej — Zdrowie publiczne — Zdjęcia zaproponowane przed Komisją Europejską do celów ostrzeżeń związanych ze zdrowiem, które to zdjęcia miały figurować na opakowaniach wyrobów tytoniowych — Niezgodne z prawem wykorzystanie wizerunku zmarłej osoby)	15
2016/C 343/24	Sprawa C-608/15 P: Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 7 lipca 2016 r. – Panasonic Corp./MT Picture Display Co. Ltd, Komisja Europejska (Odwołanie — Regulamin postępowania przed Trybunałem — Artykuł 181 — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Światowy rynek kineskopów do telewizorów i monitorów komputerowych — Porozumienia i uzgodnione praktyki w dziedzinie cen, podziału rynków i klientów oraz ograniczeń produkcji — Prawo do obrony — Pismo w sprawie przedstawienia zarzutów — Treść)	16
2016/C 343/25	Sprawa C-669/15: Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 30 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Versailles – Francja) – Electricité Réseau Distribution France SA (ERDF)/Axa Corporate Solutions SA, Ombrière Le Bosc SAS (Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Brak ram prawnych — Oczywista niedopuszczalność — Artykuł 53 ust. 2 i art. 94 regulaminu postępowania przed Trybunałem)	16
2016/C 343/26	Sprawa C-7/16: Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 5 lipca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia n° 11 de Vigo – Hiszpania) – Banco Popular Español SA, PL Salvador SARL/Maria Rita Giraldez Villar, Modesto Martínez Baz (Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Dyrektywa 93/13/EWG — Nieuczciwe warunki umowne — Zbycie wierzytelności — Przysługujące dłużnikowi prawo do wygaszenia swego długu — Warunki wykonania tego uprawnienia)	17
2016/C 343/27	Sprawa C-55/16: Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 30 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Înalta Curte de Casație și Justiție – Rumunia) – Evo Bus GmbH/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești (Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Wspólny system podatku od wartości dodanej — Prawo do zwrotu — Ósma dyrektywa 79/1072/WE — Przesłanki uzyskania zwrotu — Ustanowienie wymogów innych niż te przewidziane w art. 3 i 4 — Obowiązek przedstawienia dowodu zapłaty podatku — Dopuszczalność)	17
2016/C 343/28	Sprawa C-173/16: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 22 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal – Irlandia) – M. H./M. H. [Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Brak uzasadnionych wątpliwości — Jurysdykcja w sprawach małżeńskich — Rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 — Artykuł 16 ust. 1 lit. a) — Określenie chwili, w której zostaje wszczęte postępowanie przed sądem — Pojęcie „chwili, w której pismo wszczynające postępowanie lub pismo równorzędne jest wniesione do sądu”]	18
2016/C 343/29	Sprawa C-238/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgerichts Münster (Niemcy) w dniu 26 kwietnia 2016 r. – X/Finanzamt I	18
2016/C 343/30	Sprawa C-259/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Włochy) w dniu 10 maja 2016 r. – Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra) i in./Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico	19
2016/C 343/31	Sprawa C-260/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Włochy) w dniu 11 maja 2016 r. – Associazione Italiana dei Corrieri Aerei Internazionali (AICAI) i in./Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico	20

2016/C 343/32	Sprawa C-273/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 13 maja 2016 r. – Agenzia delle Entrate/Federal Express Europe Inc.	21
2016/C 343/33	Sprawa C-274/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Düsseldorf. (Niemcy) w dniu 13 maja 2016 r. – flightright GmbH/Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA.	22
2016/C 343/34	Sprawa C-290/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 24 maja 2016 r. – Air Berlin PLC & Co. Luftverkehrs KG/ Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.	22
2016/C 343/35	Sprawa C-311/16 P: Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 17 marca 2016 r. w sprawie T-817/14 Zoofachhandel Züpke GmbH i in./Komisja Europejska	23
2016/C 343/36	Sprawa C-316/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Niemcy) w dniu 3 czerwca 2016 r. – B/Land Baden-Württemberg	23
2016/C 343/37	Sprawa C-322/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 7 czerwca 2016 r. – Global Sarnet Ltd/Ministero dell'Economiae delle Finanze, Amministrazione Autonoma Monopoli di Stato	24
2016/C 343/38	Sprawa C-326/16 P: Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 19 kwietnia 2016 r. w sprawie T-615/15, LL/Parlament Europejski, wniesione w dniu 9 lipca 2016 r. przez LL	25
2016/C 343/39	Sprawa C-336/16: Skarga wniesiona w dniu 15 czerwca 2016 r. – Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej	27
2016/C 343/40	Sprawa C-348/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Milano (Włochy) w dniu 22 czerwca 2016 r. – Sacko Moussa/Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione internazionale di Milano	28
2016/C 343/41	Sprawa C-350/16 P: Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 27 kwietnia 2016 r. w sprawie T-316/13 Pappalardo i in./Komisja, wniesione w dniu 24 czerwca 2016 r. przez Salvatore Aniello Pappalardo, Pescatori La Tonnara Soc. coop., Fedemar Srl, Testa Giuseppe & C. s.n.c, Pescatori San Pietro Apostolo Srl, Camplone Arnaldo & C. Snc di Camplone Arnaldo & C., Valentino Pesca s.a.s., di Camplone Arnaldo & C.	28
2016/C 343/42	Sprawa C-360/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 29 czerwca 2016 r. – Bundesrepublik Deutschland/Aziz Hasan	30
2016/C 343/43	Sprawa C-364/16 P: Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 12 maja 2016 r. w sprawie T-669/14, Trioplast Industrier AB/Komisja Europejska, wniesione w dniu 1 lipca 2016 r. przez Trioplast Industrier AB	31
2016/C 343/44	Sprawa C-366/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Belgia) w dniu 5 lipca 2016 r. – H.F./Belgische Staat	33
2016/C 343/45	Sprawa C-372/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgerichts München (Niemcy) w dniu 6 lipca 2016 r. – Soha Sahyouni/Raja Mamisch	33

2016/C 343/46	Sprawa C-382/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgerichts Rheinland-Pfalz (Niemcy) w dniu 11 lipca 2016 r. – Hornbach-Baumarkt-AG/Finanzamt Landau	34
2016/C 343/47	Sprawa C-386/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litwa) w dniu 12 lipca 2016 r. – UAB Toridas/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos i Kauno apskrities valstybinė mokesčių inspekcija	34
2016/C 343/48	Sprawa C-387/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litwa) w dniu 12 lipca 2016 r. – Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos/Nidera B. V i Vilniaus apskrities valstybinė mokesčių inspekcija	35
2016/C 343/49	Sprawa C-407/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Łotwa) w dniu 20 lipca 2016 r. – SIA „Aqua Pro”/Valsts ieņēmumu dienests	36
2016/C 343/50	Sprawa C-155/16: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 8 lipca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation – Francja) – Sarval Sud-Est SAS, Siffda Bretagne SAS, Siffda Centre SAS, Siram SARL, Francisque Gay, Patrick Legras de Grandcourt/ Association ATM Porc, Association ATM Avicole, Association ATM équidés Angee, Association ATM éleveurs de ruminants, Association ATM lapins Clipp, Association ATM palmipèdes gras – Cifog, Association ATM ponte – CNPO, Atemax France, Monnard Jura SNC, Fédération nationale bovine (FNB), Fédération nationale porcine	37
Sąd		
2016/C 343/51	Sprawa T-72/12: Postanowienie Sądu z dnia 18 lipca 2016 r. – Bank Mellat/Rada (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie środków finansowych — Stwierdzenie nieważności zaskarżonych aktów — Umorzenie postępowania)	38
2016/C 343/52	Sprawa T-365/16: Skarga wniesiona w dniu 8 lipca 2016 r. – Portigon/SRB	38
2016/C 343/53	Sprawa T-376/16: Skarga wniesiona w dniu 14 lipca 2016 r. – Oberösterreichische Landesbank/SRB	40
2016/C 343/54	Sprawa T-377/16: Skarga wniesiona w dniu 14 lipca 2016 r. – Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank/SRB	41
2016/C 343/55	Sprawa T-395/16: Skarga wniesiona w dniu 22 lipca 2016 r. – Windfinder R&L/EUIPO (Windfinder)	41
2016/C 343/56	Sprawa T-404/16: Skarga wniesiona w dniu 29 lipca 2016 r. – Galletas Gullon/EUIPO – O2 Holdings (kształt opakowania)	42
2016/C 343/57	Sprawa T-407/16: Skarga wniesiona w dniu 26 lipca 2016 r. – Banco Popular Español v EUIPO – Pledgeling (p)	43
2016/C 343/58	Sprawa T-418/16: Skarga wniesiona w dniu 29 lipca 2016 r. – Galletas Gullon/EUIPO – O2 Holdings (kształt opakowania)	43
2016/C 343/59	Sprawa T-419/16: Skarga wniesiona w dniu 28 lipca 2016 r. – Carrera Brands/EUIPO – Autec (Carrera)	44

2016/C 343/60	Sprawa T-421/16: Skarga wniesiona w dniu 29 lipca 2016 r. – sheepworld/EUIPO (Beste Oma)	45
2016/C 343/61	Sprawa T-422/16: Skarga wniesiona w dniu 29 lipca 2016 r. – sheepworld/EUIPO (Beste Mama) . . .	45
2016/C 343/62	Sprawa T-425/16: Skarga wniesiona w dniu 29 lipca 2016 r. – Hoffmann/EUIPO (Genius)	46
2016/C 343/63	Sprawa T-427/16: Skarga wniesiona w dniu 29 lipca 2016 r. – Martín Osete/EUIPO – Rey (AN IDEAL WIFE)	46
2016/C 343/64	Sprawa T-428/16: Skarga wniesiona w dniu 29 lipca 2016 r. – Martín Osete/EUIPO – Rey (AN IDEAL LOVER)	47
2016/C 343/65	Sprawa T-429/16: Skarga wniesiona w dniu 29 lipca 2016 r. – Martín Osete/EUIPO – Rey (AN IDEAL HUSBAND)	48
2016/C 343/66	Sprawa T-438/16: Skarga wniesiona w dniu 5 sierpnia 2016 r. —. Altunis/EUIPO — Hotel Cipriani (CIPRIANI)	48
2016/C 343/67	Sprawa T-506/14: Postanowienie Sądu z dnia 12 lipca 2016 r. – Grandi Navi Veloci/Komisja	49

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2016/C 343/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 335 z 12.9.2016

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 326 z 5.9.2016

Dz.U. C 314 z 29.8.2016

Dz.U. C 305 z 22.8.2016

Dz.U. C 296 z 16.8.2016

Dz.U. C 287 z 8.8.2016

Dz.U. C 279 z 1.8.2016

Teksty te są dostępne na stronie internetowej

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 19 lipca 2016 r. – H/Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, Misja Policyjna Unii Europejskiej (EUPM) w Bośni i Hercegowinie

(Sprawa C-455/14P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa (WPZiB) — Decyzja 2009/906/WPZiB — Misja Policyjna Unii Europejskiej (EUPM) w Bośni i Hercegowinie — Oddelegowany krajowy członek personelu — Przeniesienie z urzędu do regionalnego biura tej misji — Artykuł 24 ust. 1 akapit drugi ostatnie zdanie TUE — Artykuł 275 akapit pierwszy TFUE — Skarga o stwierdzenie nieważności oraz o odszkodowanie — Właściwość sądów Unii Europejskiej — Artykuły 263, 268 i 340 akapit drugi TFUE)

(2016/C 343/02)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie H (przedstawiciel: M. Velardo, avvocato)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: A. Vitro i F. Naert, pełnomocnicy), Komisja Europejska (przedstawiciel: F. Erlbacher, G. Gattinara i J.-P. Keppenne, pełnomocnicy), Misja Policyjna Unii Europejskiej (EUPM) w Bośni i Hercegowinie

Sentencja

- 1) Postanowienie Sądu Unii Europejskiej z dnia 10 lipca 2014 r., H/Rada i in. (T-271/10, nieopublikowane, EU:T:2014:702) zostaje uchylone.
- 2) Wniesiona przez H skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna, w zakresie, w jakim jest skierowana przeciwko Komisji Europejskiej i Misji Policyjnej Unii Europejskiej (EUPM) w Bośni i Hercegowinie.
- 3) Sprawa zostaje skierowana do ponownego rozpoznania przez Sąd Unii Europejskiej w celu wydania orzeczenia co do istoty skargi, w zakresie, w jakim skarga ta została skierowana przeciwko Radzie Unii Europejskiej.
- 4) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 448 z 15.12.2014.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 21 lipca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzgericht – Außenstelle Linz – Austria) – Dilly’s Wellnesshotel GmbH/Finanzamt Linz

(Sprawa C-493/14) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Pomoc państwa — Program pomocy w formie ulg podatkowych w odniesieniu do podatków na ochronę środowiska — Rozporządzenie (WE) nr 800/2008 — Kategorie pomocy, które można uznać za zgodne ze wspólnym rynkiem i zwolnione z obowiązku zgłoszenia — Bezwzględny charakter przesłanek zwolnienia — Artykuł 3 ust. 1 — Wyraźne odesłanie do tego rozporządzenia w programie pomocy]

(2016/C 343/03)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzgericht – Außenstelle Linz

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Dilly’s Wellnesshotel GmbH

Strona pozwana: Finanzamt Linz

Sentencja

Artykuł 3 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. [107 i 108 TFUE] (ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych) należy interpretować w ten sposób, że brak w programie pomocy, takim jak ten będący przedmiotem postępowania głównego, wyraźnego odesłania do tego rozporządzenia poprzez zacytowanie jego tytułu i wskazanie miejsca publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej stoi na przeszkodzie temu, aby ten program pomocy był uznany jako spełniający warunki zwolnienia na podstawie art. 25 ust. 1 tego rozporządzenia z obowiązku zgłoszenia przewidzianego w art. 108 ust. 3 TFUE.

⁽¹⁾ Dz.U. C 46 z 9.2.2015.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 19 lipca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Ustavno sodišče Republike Slovenije – Słowenia) – Tadej Kotnik i in./ Državni zbor Republike Slovenije

(Sprawa C-526/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Ważność i wykładnia komunikatu Komisji dotyczącego sektora bankowego — Wykładnia dyrektyw 2001/24/WE i 2012/30/UE — Pomoc państwa dla banków w kontekście kryzysu finansowego — Podział obciążenia — Umorzenie funduszy własnych akcjonariuszy, hybrydowych papierów wartościowych i obligacji podporządkowanych — Zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań — Prawo własności — Ochrona interesów współników i osób trzecich — Reorganizacja i likwidacja instytucji kredytowych)

(2016/C 343/04)

Język postępowania: słoweński

Sąd odsyłający

Ustavno sodišče Republike Slovenije

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Tadej Kotnik, Marko Studen, Anton Glavan, Jože Sedonja, Primož Kozmus, Savaprojekt d.d., Fondazione cassa di risparmio di Imola, Andrej Pipuš, Dušanka Pipuš, Marija Pipuš, Tomaž Štrukelj, Luka Jukič, Angel Jaromil, Franc Marušič, Mladen Mladenić, Matjaž Matičič, Stajka Skrbinšek, Janez Forte, Zdenko Fritz, Sergej Garantini, Marijana Gošte, Marta Leskovar, Marija Šumi, Državni svet Republike Slovenije, Varuh človekovih pravic Republike Slovenije, Igor Karlovšek, Marija Karlovšek, Janez Gosar

Strona pozwana: Državni zbor Republike Slovenije

przy udziale: Vlada Republike Slovenije, Banka Slovenije, Okrožno sodišče v Ljubljani

Sentencja

- 1) *Komunikat Komisji w sprawie stosowania od dnia 1 sierpnia 2013 r. reguł pomocy państwa w odniesieniu do środków wsparcia na rzecz banków w kontekście kryzysu finansowego („komunikat dotyczący sektora bankowego”) należy interpretować w ten sposób, iż nie ma on wiążącego skutku wobec państw członkowskich.*
- 2) *Artykuły 107–109 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one pkt 40–46 komunikatu dotyczącego sektora bankowego w zakresie, w jakim wspomniane punkty przewidują warunek podziału obciążenia pomiędzy akcjonariuszy i posiadaczy podporządkowanych papierów wartościowych w celu uzyskania zezwolenia na pomoc państwa.*
- 3) *Zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań oraz prawo własności powinny być interpretowane w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one pkt 40–46 komunikatu dotyczącego sektora bankowego w zakresie, w jakim wspomniane punkty przewidują warunek podziału obciążenia pomiędzy akcjonariuszy i posiadaczy podporządkowanych papierów wartościowych w celu uzyskania zezwolenia na pomoc państwa.*
- 4) *Artykuły 29, 34, 35 i 40–42 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/30/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w państwach członkowskich od spółek w rozumieniu art. 54 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w celu uzyskania ich równoważności, dla ochrony interesów zarówno współników, jak i osób trzecich w zakresie tworzenia spółki akcyjnej, jak również utrzymania i zmian jej kapitału należy interpretować w ten sposób, iż nie sprzeciwiają się one pkt 40–46 komunikatu dotyczącego sektora bankowego w zakresie, w jakim wspomniane punkty przewidują warunek podziału obciążenia pomiędzy akcjonariuszy i posiadaczy podporządkowanych papierów wartościowych w celu uzyskania zezwolenia na pomoc państwa.*
- 5) *Komunikat dotyczący sektora bankowego należy interpretować w ten sposób, iż środki przekształcenia lub obniżenia wartości hybrydowych papierów wartościowych i obligacji podporządkowanych takie jak przewidziane w pkt 44 tego komunikatu nie powinny wychodzić poza to, co jest konieczne do zmniejszenia deficytu w kapitale własnym danego banku.*
- 6) *Artykuł 2 tiret siódme dyrektywy 2001/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych należy interpretować w ten sposób, że środki podziału obciążenia takie jak przewidziane w pkt 40–46 komunikatu dotyczącego sektora bankowego są objęte pojęciem „środków służących reorganizacji” w rozumieniu wspomnianego przepisu dyrektywy 2001/24.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 81 z 9.3.2015.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 21 lipca 2016 r. – (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa – Łotwa) – SIA „VM Remonts” (dawniej SIA „DIV un KO”), SIA „Ausma grupa”/Konkurences padome i Konkurences padome/SIA „Pārtikas kompānija”

(Sprawa C-542/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Konkurencja — Artykuł 101 ust. 1 TFUE — Sytuacja o charakterze wyłącznie wewnętrznym — Stosowanie analogicznego uregulowania krajowego — Właściwość Trybunału — Uzgodniona praktyka — Odpowiedzialność przedsiębiorstwa za działania usługodawcy — Warunki

(2016/C 343/05)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SIA „VM Remonts” (dawniej SIA „DIV un KO”), SIA „Ausma grupa”, Konkurences padome

Strona pozwana: Konkurences padome, SIA „Pārtikas kompānija”

Sentencja

Wykładni art. 101 ust. 1 TFUE należy dokonywać w taki sposób, że co do zasady przedsiębiorstwo nie może być pociągnięte do odpowiedzialności za udział w uzgodnionej praktyce na podstawie działań niezależnego usługodawcy, świadczącego na jego rzecz usługi, chyba że spełniony zostanie jeden z następujących warunków:

- usługodawca działał w rzeczywistości pod kierownictwem lub pod kontrolą przedsiębiorstwa, któremu postawiono zarzuty, albo
- przedsiębiorstwo to miało wiedzę o antykonkurencyjnych celach realizowanych przez swych konkurentów i usługodawcę i zamierzało własnym zachowaniem przyczynić się do ich realizacji, albo też
- przedsiębiorstwo to mogło racjonalnie przewidzieć antykonkurencyjne działania swych konkurentów i usługodawcy i było gotowe zaakceptować wynikające stąd ryzyko.

(¹) Dz.U. C 56 z 16.12.2015.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 21 lipca 2016 r. – Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej/Xavier Grau Ferrer, Juan Cándido Rubio Ferrer, Alberto Rubio Ferrer

(Sprawa C-597/14 P) (¹)

[**Odwwołanie — Znak towarowy Unii Europejskiej — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Artykuł 76 ust. 2 — Rozporządzenie (WE) nr 2868/95 — Zasada 50 ust. 1 akapit trzeci — Graficzny znak towarowy — Sprzeciw właściciela wcześniejszego znaku towarowego — Dowód istnienia, ważności i zakresu ochrony wcześniejszego znaku towarowego — Uwzględnienie przez Izbę Odwoławczą dowodu przedstawionego z opóźnieniem — Oddalenie sprzeciwu przez Izbę Odwoławczą]**

(2016/C 343/06)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: S. Palmero Cabezas i A. Folliard-Monguiral, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Xavier Grau Ferrer, Juan Cándido Rubio Ferrer, Alberto Rubio Ferrer

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 89 z 16.3.2015.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 21 lipca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden – Niderlandy) – Staatssecretaris van Financiën/Argos Supply Trading BV

(Sprawa C-4/15) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Unia celna — Wspólna taryfa celna — Gospodarcze procedury celne — Uszlachetnianie bierne — Rozporządzenie (EWG) nr 2913/92 — Artykuł 148 lit. c) — Wydanie zezwolenia — Warunki ekonomiczne — Brak poważnego naruszenia istotnych interesów wspólnotowych przetwórców — Pojęcie „wspólnotowych przetwórców”]

(2016/C 343/07)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Financiën

Strona pozwana: Argos Supply Trading BV

Sentencja

Artykuł 148 lit. c) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny należy interpretować w ten sposób, że w ramach wniosku o pozwolenie na zastosowanie procedury uszlachetniania biernego, w celu dokonania oceny, czy zostały spełnione warunki ekonomiczne, od których jest uzależnione zastosowanie tej procedury, należy wziąć pod uwagę nie tylko istotne interesy wspólnotowych producentów produktów podobnych do produktu końcowego pochodzącego z zamierzonych procesów uszlachetniania, lecz również interesy wspólnotowych producentów produktów podobnych do surowców lub niewspólnotowych produktów pośrednich przeznaczonych do włączenia do towarów wspólnotowych wywożonych czasowo podczas tych procesów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 107 z 30.3.2015.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 21 lipca 2016 r – Komisja Europejska/Rumunia

(Sprawa C-104/15) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Ochrona środowiska naturalnego — Dyrektywa 2006/21/WE — Gospodarowanie odpadami — Wydobywanie — Zbiorniki osadowe — Reemisja pyłu — Drobne cząsteczki pyłu w powietrzu — Zanieczyszczenie — Zdrowie ludzi — Obowiązkowe środki zapobiegawcze — Artykuły 4 i 13 — Stwierdzenie istnienia uchybienia zobowiązaniom)

(2016/C 343/08)

Język postępowania: rumuński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: Nicolae, E. Sanfrutos Cano i D. Loma-Osorio Lerena, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rumunia, (przedstawiciele: R. H. Radu, E. Gane, A. Buzoianu i R. Hațieganu, pełnomocnicy)

Sentencja

1) Nie podejmując środków koniecznych w celu zapobieżenia zanieczyszczeniu cząsteczkami pyłu pochodzącymi ze zbiornika Boșneag – rozszerzenie, Rumunia uchybiła zobowiązaniu spoczywającemu na niej na mocy art. 4 i art. 13 ust. 2 dyrektywy 2006/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego oraz zmieniającej dyrektywę 2004/35/WE;

2) Rumunii zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 146 z 4.5.2015.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 21 lipca 2016 r. – Apple and Pear Australia Ltd, Star Fruits Diffusion/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, Carolus C. BVBA

(Sprawa C-226/15 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego English pink — Sprzeciw właściciela słownego znaku towarowego PINK LADY i graficznych znaków towarowych zawierających elementy słowne „Pink Lady” — Oddalenie sprzeciwu — Orzeczenie sądu orzekającego w sprawach unijnych znaków towarowych — Zmiana — Powaga rzeczy osądzonej)

(2016/C 343/09)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Apple and Pear Australia Ltd, Star Fruits Diffusion (przedstawiciele: adwokat T. de Haan i P. Péters, advocaat)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik), Carolus C. BVBA

Sentencja

1) Odwołanie zostaje oddalone.

2) Apple and Pear Australia Ltd i Star Fruits Diffusion zostają obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 254 z 3.8.2015.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 20 lipca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Wien – Austria) – Hans Maschek/ Magistratsdirektion der Stadt Wien – Personalstelle Wiener Stadtwerke

(Sprawa C-341/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Dyrektywa 2003/88/WE — Artykuł 7 — Prawo do corocznego płatnego urlopu — Przejście na emeryturę na wniosek zainteresowanego — Pracownik, który w pełni nie wykorzystał przysługującego mu urlopu wypoczynkowego przed ustaniem stosunku pracy — Uregulowanie krajowe pozbawiające pracownika prawa do ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop — Zwolnienie chorobowe — Urzędnicy)

(2016/C 343/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Wien

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Hans Maschek

Strona pozwana: Magistratsdirektion der Stadt Wien – Personalstelle Wiener Stadtwerke

Sentencja

Wykładni art. 7 ust. 2 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy należy dokonywać w ten sposób, że:

- przepis ten stoi na przeszkodzie przepisowi prawa krajowemu, takiemu jak przepis rozpatrywany w postępowaniu głównym, który pozbawia prawa do ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop pracownika, którego stosunek pracy został rozwiązany wskutek złożenia przez niego wniosku o przejście na emeryturę i który przed rozwiązaniem stosunku pracy nie był w stanie wykorzystać przysługującego mu urlopu wypoczynkowego;
- pracownik, który przeszedł na emeryturę, ma prawo do ekwiwalentu pieniężnego za urlop, którego nie wykorzystał ze względu na brak możliwości wykonywania swoich obowiązków z powodu choroby;
- pracownik, którego stosunek pracy zostaje rozwiązany na mocy porozumienia zawartego z jego pracodawcą, a który nadal pobiera wynagrodzenie bez obowiązku świadczenia pracy w określonym okresie poprzedzającym jego przejście na emeryturę, nie ma prawa do ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany w tym okresie urlop, chyba że nie mógł go wykorzystać z powodu choroby;
- państwa członkowskie z jednej strony muszą podjąć decyzję o ewentualnym przyznaniu pracownikom prawa do urlopu wypoczynkowego w wymiarze wyższym niż minimalny okres czterech tygodni przewidziany w art. 7 dyrektywy 2003/88. W takim wypadku państwa członkowskie mogą postanowić, że pracownikowi, który z powodu choroby nie mógł w pełni wykorzystać przysługującego mu urlopu wypoczynkowego przed ustaniem jego stosunku pracy, przysługuje prawo do ekwiwalentu pieniężnego w wymiarze odpowiadającym takiemu dodatkowemu okresowi. Z drugiej strony państwa członkowskie muszą określić warunki przyznawania takiego ekwiwalentu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 346 z 19.10.2016.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 21 lipca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State – Belgia) – Hilde Orleans, Rudi Van Buel, Marina Apers (C-387/15) i Denis Malcorps, Myriam Rijssens, Guido Van De Walle (C-388/15)/Vlaams Gewest

(Sprawy połączone C-387/15 i C-388/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Środowisko naturalne — Dyrektywa 92/43/EWG — Ochrona siedlisk przyrodniczych — Specjalne obszary ochrony — Teren Natura 2000 „Estuarium rzek Escaut i Durme od granicy niderlandzkiej do Gandawy” — Rozbudowa obszaru portowego — Ocena skutków planu lub przedsięwzięcia dla chronionego terenu — Urzeczywistnienie się szkodliwych skutków — Wcześniejsze, ale jeszcze niezakończone utworzenie strefy typu odpowiadającego zniszczonej części — Zakończenie po przeprowadzeniu oceny — Artykuł 6 ust. 3 i 4)

(2016/C 343/11)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Hilde Orleans, Rudi Van Buel, Marina Apers (C-387/15) i Denis Malcorps, Myriam Rijssens, Guido Van De Walle (C-388/15)

Strona pozwana: Vlaams Gewest

przy udziale: Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen

Sentencja

Artykuł 6 ust. 3 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory należy interpretować w ten sposób, że środki zawarte w planie lub przedsięwzięciu, które nie są bezpośrednio związane z zagospodarowaniem terenu mającego znaczenie dla Wspólnoty lub konieczne do jego zagospodarowania, przewidujące przed urzeczywistnieniem się szkodliwych skutków na typ siedliska przyrodniczego występującego na tym terenie utworzenie w przyszłości strefy tego typu, którego zakończenie nastąpi jednak po przeprowadzeniu oceny istotnego ewentualnego niekorzystnego wpływu na integralność tego terenu, nie mogą być brane pod uwagę przy tej ocenie. Środki takie mogą być w danym wypadku uznane za „środki kompensujące” w rozumieniu ust. 4 tego artykułu, o ile spełnione są przesłanki przewidziane w tym przepisie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 354 z 26.10.2015.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 30 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Buzzi Unicem SpA i in./ Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo Economico

(Sprawa C-502/14) ⁽¹⁾

(Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w Unii Europejskiej — Dyrektywa 2003/87/WE — Artykuł 10a ust. 5 — Metoda przydziału uprawnień — Nieodpłatny przydział uprawnień — Sposób obliczania jednolitego międzysektorowego współczynnika korygującego — Decyzja 2011/278/UE — Artykuł 15 ust. 3 — Decyzja 2013/448/UE — Artykuł 4 — Załącznik II — Ważność)

(2016/C 343/12)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Buzzi Unicem SpA, Colacem SpA, Cogne Acciai Speciali SpA, Olon SpA, Laterlite SpA

Strona pozwana: Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo Economico

Sentencja

- 1) Badanie pierwszego i drugiego pytania prejudycjalnego w żaden sposób nie ma wpływu na ważność art. 15 ust. 3 decyzji 2011/278/UE Komisji z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie, w jakim przepis ten wyklucza uwzględnienie emisji producentów energii elektrycznej w celu określenia maksymalnej rocznej liczby uprawnień.
- 2) Artykuł 4 i załącznik II do decyzji Komisji 2013/448/UE z dnia 5 września 2013 r. dotyczącej krajowych środków wykonawczych w odniesieniu do przejściowego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zgodnie z art. 11 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady są nieważne.

- 3) Skutki stwierdzenia nieważności art. 4 i załącznika II do decyzji 2013/448 są ograniczone w czasie w ten sposób, że, po pierwsze, owo stwierdzenie wywołuje skutki dopiero po upływie okresu dziesięciu miesięcy, liczonego od daty ogłoszenia wyroku z dnia 28 kwietnia 2016 r., Borealis Polyolefine i in. (C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 i C-391/14 – C-393/14, EU: C:2016:311), w celu umożliwienia Komisji Europejskiej przyjęcia koniecznych środków oraz, po drugie, że środki przyjęte do tego terminu w oparciu o nieważne przepisy nie mogą być kwestionowane.

⁽¹⁾ Dz.U. C 26 z 26.1.2015.

Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 7 lipca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd Sofija-grad – Bułgaria) – H.M./Agencija za dyrżawna finansowa inspekcija (ADFI)

(Sprawa C-129/15) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Zamówienia publiczne na dostawy — Dyrektywa 2004/18/WE — Artykuł 1 ust. 9 — Pojęcie „podmiotu prawa publicznego” — Szpital założony w celu zarobkowym, o całkowicie prywatnym kapitale zakładowym — Przychody pochodzące w ponad 50 % lub 30 % z wpłat z publicznego systemu ubezpieczeń zdrowotnych w zamian za realizację świadczeń medycznych — Artykuł 7 lit. b) — Szacunkowa wartość zamówienia — Brak osiągnięcia progu — Niewątpliwe znaczenie transgraniczne — Brak informacji — Artykuł 53 § 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Oczywista niedopuszczalność]

(2016/C 343/13)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd Sofija-grad

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: H.M.

Strona pozwana: Agencija za dyrżawna finansowa inspekcija (ADFI)

Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd Sofija-grad (sąd administracyjny w Sofii, Bułgaria) postanowieniem z dnia 4 marca 2015 r. jest oczywiście niedopuszczalny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 171 z 26.5.2015.

Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 7 lipca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo – Portugalia) – Município de Vila Pouca de Aguiar/Sá Machado & Filhos SA

(Sprawa C-214/15) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Zamówienia publiczne na roboty budowlane — Dyrektywa 2004/18/WE — Artykuł 55 — Ogłoszenie o zamówieniu — Oferta bez uzasadnienia rażąco niskiej ceny — Kryteria rozstrzygające — Artykuł 7 lit. c) — Wartość zamówienia — Brak osiągnięcia progu — Niewątpliwe znaczenie transgraniczne — Brak informacji — Oczywista niedopuszczalność]

(2016/C 343/14)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal Administrativo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Município de Vila Pouca de Aguiar

Strona pozwana: Sá Machado & Filhos SA

przy udziale: Norcep Construções e Empreendimentos Lda

Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Administrativo (najwyższy sąd administracyjny, Portugalia) postanowieniem z dnia 9 kwietnia 2015 r. jest oczywiście niedopuszczalny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 254 z 3.8.2015.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 14 lipca 2016 r. – Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG/Komisja Europejska, Land Hessen

(Sprawa C-246/15 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie — Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Pomoc państwa — Działania państwowe dotyczące utworzenia tartaku w landzie Hesja (Niemcy) — Decyzja stwierdzająca brak pomocy państwa — Brak wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego — Odwołanie w części oczywiście niedopuszczalne, a w części oczywiście bezzasadne]

(2016/C 343/15)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG (przedstawiciele: J. Heithecker i J. Ylinen, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Erlbacher i C. Urraca Caviedes, pełnomocnicy), Land Hessen (przedstawiciele: U. Soltész i A. Richter, Rechtsanwälte)

Sentencja

1. Odwołanie zostaje oddalone.
2. Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 236 z 20.7.2015.

Postanowienie Trybunału z dnia 30 czerwca 2016 r. – Slovenská pošta a.s./Komisja Europejska, Republika Słowacka, Cromwell a.s., Slovak Mail Services a.s., Prvá Doručovacia, a.s., ID Marketing Slovensko s.r.o (pierwotnie TNT Post Slovensko s.r.o.)

(Sprawa C-293/15 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Przedsiębiorstwa publiczne — Zmiana przepisów słowackich w przedmiocie usług pocztowych — Prawa wyłączne przyznane historycznemu operatorowi Slovenská pošta a.s. na dostarczanie usług przesyłek „hybryde” — Decyzja stwierdzająca niezgodność tych przepisów z art. 86 i 82 WE)

(2016/C 343/16)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Slovenská pošta a.s. (przedstawiciele: O. W. Brouwer i A.A.J. Pliego Selie, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, (przedstawiciele: T. Christoforou, R. Sauer i C. Vollrath, pełnomocnicy), Republika Słowacka (przedstawiciel: B. Ricziová, pełnomocnik), Cromwell a.s., Slovak Mail Services a.s., Prvá Doručovacia, a.s., ID Marketing Slovensko s.r.o (pierwotnie TNT Post Slovensko s.r.o.)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje odrzucone.
- 2) Slovenská pošta a.s. ponosi poza kosztami własnymi, koszty Komisji Europejskiej.
- 3) Republika Słowacka ponosi koszty własne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 302 z 14.9.2015.

Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 22 czerwca 2016 r. – Matratzen Concord GmbH/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), KBT & Co. Ernst Kruchen agenzia commerciale società in accomandita

(Sprawa C-295/15) ⁽¹⁾

[Odwołanie — Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Znak towarowy Unii Europejskiej — Słowny unijny znak towarowy ARKTIS — Wniosek o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku — Rzeczywiste używanie znaku towarowego — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Artykuł 51 ust. 1 lit. a) — Postać, w jakiej używany jest znak towarowy — Dowód używania znaku towarowego — Zgoda właściciela — Częściowe oddalenie wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku]

(2016/C 343/17)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Matratzen Concord GmbH (przedstawiciel: I. Selting, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: A. Schfko, pełnomocnik), KBT & Co. Ernst Kruchen agenzia commerciale società in accomandita (przedstawiciel: K. Schulze Horn, Rechtsanwältin)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Matratzen Concord GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 302 z 14.9.2015.

Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 12 lipca 2016 r. – Vichy Catalán, SA/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, Hijos de Rivera, SA

(Sprawa C-399/15 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Znak towarowy Unii Europejskiej — Termin na wniesienie skargi — Nieprzewidywalne okoliczności — Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Oczywista niedopuszczalność)

(2016/C 343/18)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Vichy Catalán, SA (przedstawiciel: R. Bercovitz Álvarez, abogado)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: S. Palmero Cabezas, pełnomocnik), Hijos de Rivera, SA (przedstawiciel: C. Sueiras Villalobos, abogada)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Vichy Catalán SA zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 3) Hijos de Rivera SA pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 406 z 7.12.2015.

Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 28 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato/Italsempione – Spedizioni Internazionali SpA

(Sprawa C-450/15) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 53 § 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Rozporządzenie (WE) nr 1/2003 — Artykuł 23 ust. 2 lit. a) — Wykładnia w świetle zasady proporcjonalności — Określenie kwoty nałożonej grzywny — Kryteria — Wytoczne w sprawie metody ustalania grzywien — Praktyka krajowa — Dostosowanie kwoty podstawowej grzywny — Uwzględnienie okoliczności obciążających lub łagodzących — Zastosowanie górnej granicy wynoszącej 10 % łącznych obrotów — Brak właściwości Trybunału — Oczywisty brak właściwości]

(2016/C 343/19)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Strona pozwana: Italsempione – Spedizioni Internazionali SpA

Sentencja

Trybunał jest oczywiście niewłaściwy do udzielenia odpowiedzi na wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (radę państwa, Włochy) postanowieniem z dnia 16 czerwca 2015 r.

⁽¹⁾ Dz.U. C 381 z 16.11.2015.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 14 lipca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin – Niemcy) – BASF SE/ Bundesrepublik Deutschland

(Sprawa C-456/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w Unii Europejskiej — Dyrektywa 2003/87/WE — Artykuł 10a ust. 5 — Metoda przydziału uprawnień — Bezpłatny przydział uprawnień — Sposób obliczania jednolitego międzysektorowego współczynnika korygującego — Decyzja 2011/278/UE — Artykuł 15 ust. 3 — Decyzja 2013/448/UE — Artykuł 4 — Załącznik II — Ważność)

(2016/C 343/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: BASF SE

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland

Sentencja

- 1) Badanie pierwszego i drugiego pytania prejudycjalnego w żaden sposób nie wykazało niczego, co podważałoby ważność art. 15 ust. 3 decyzji 2011/278/UE Komisji z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie, w jakim przepis ten wyklucza uwzględnienie emisji producentów energii elektrycznej w celu określenia maksymalnej rocznej liczby uprawnień.
- 2) Artykuł 4 i załącznik II do decyzji Komisji 2013/448/UE z dnia 5 września 2013 r. dotyczącej krajowych środków wykonawczych w odniesieniu do przejściowego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zgodnie z art. 11 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady są nieważne.
- 3) Skutki stwierdzenia nieważności art. 4 i załącznika II do decyzji 2013/448 są ograniczone w czasie w ten sposób, że, po pierwsze, owo stwierdzenie wywołuje skutki dopiero po upływie okresu dziesięciu miesięcy, liczonego od daty ogłoszenia wyroku z dnia 28 kwietnia 2016 r., *Borealis Polyolefine i in.* (C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 i C-391/14 – C-393/14, EU: C:2016:311), w celu umożliwienia Komisji Europejskiej przyjęcia koniecznych środków oraz, po drugie, że środki przyjęte do tego terminu w oparciu o nieważne przepisy nie mogą być kwestionowane.

⁽¹⁾ Dz.U. C 389 z 23.11.2015.

Postanowienie Trybunału z dnia 7 lipca 2016 r. – *Fapricela – Indústria de Trefilaria, SA/Komisja Europejska*

(Sprawa C-510/15 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Europejski rynek stali sprężającej — Domniemanie niewinności — Grzywny — Ocena zdolności płatniczej — Wytyczne z 2006 r. w sprawie metody ustalania grzywien — Nieograniczone prawo orzekania — Ustalenie wagi naruszenia i kwoty dodatkowej stosowanej w celu zapewnienia skutku odstraszającego — Uzasadnienie — Zasady proporcjonalności i równego traktowania)

(2016/C 343/21)

Język postępowania: portugalski

Strony

Wnoszący odwołanie: *Fapricela – Indústria de Trefilaria, SA* (przedstawiciele: T. Caiado Guerreiro i R. Rodrigues Lopes, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Bottka i J. Szczodrowski, pełnomocnicy, M. Marques Mendes i A. Dias Henriques, adwokaci)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje odrzucone.
- 2) *Fapricela – Indústria de Trefilaria SA* zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 381 z 16.11.2015

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 7 lipca 2016 r. – Westfälische Drahtindustrie GmbH, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG, Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG/Komisja Europejska

(Sprawa C-523/15 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Europejski rynek stali sprężającej — Grzywny — Ocena zdolności płatniczej — Wytyczne z 2006 r. w sprawie metody ustalania grzywien — Nieograniczone prawo orzekania — Uwzględnienie okoliczności, które nastąpiły po wydaniu spornej decyzji — Zasady proporcjonalności i równego traktowania — Prawo do skutecznej ochrony sądowej)

(2016/C 343/22)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Westfälische Drahtindustrie GmbH, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG, Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG (przedstawiciel: C. Stadler, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Bottka, H. Leupold i G. Meessen, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje odrzucone.
- 2) Westfälische Drahtindustrie GmbH, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG i Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG zostają obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 389 z 23.11.2015.

Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 12 lipca 2016 r. – Ana Pérez Gutiérrez/Komisja Europejska

(Sprawa C-604/15 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Regulamin postępowania przed Trybunałem — Artykuł 181 — Odpowiedzialność pozaumowna Unii Europejskiej — Zdrowie publiczne — Zdjęcia zaproponowane przed Komisję Europejską do celów ostrzeżeń związanych ze zdrowiem, które to zdjęcia miały figurować na opakowaniach wyrobów tytoniowych — Niezgodne z prawem wykorzystanie wizerunku zmarłej osoby)

(2016/C 343/23)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnosząca odwołanie: Ana Pérez Gutiérrez (przedstawiciel: J. Soler Puebla, abogado)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Baquero Cruz i J. Tomkin, pełnomocnicy)

Sentencja

1. Odwołanie zostaje oddalone.
2. Ana Pérez Gutiérrez zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 38 z 1.2.2016.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 7 lipca 2016 r. – Panasonic Corp./MT Picture Display Co. Ltd, Komisja Europejska

(Sprawa C-608/15 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Regulamin postępowania przed Trybunałem — Artykuł 181 — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Światowy rynek kineskopów do telewizorów i monitorów komputerowych — Porozumienia i uzgodnione praktyki w dziedzinie cen, podziału rynków i klientów oraz ograniczeń produkcji — Prawo do obrony — Pismo w sprawie przedstawienia zarzutów — Treść)

(2016/C 343/24)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Panasonic Corp. (przedstawiciele: R. Gerrits, advocaat, M. Hoskins QC, M. Gray, Barrister)

Druga strona postępowania: MT Picture Display Co. Ltd, Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Biolan i V. Bottka, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Panasonic Corp. zostaje obciążona poza kosztami własnymi również kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 27 z 25.1.2016.

Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 30 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Versailles – Francja) – Electricité Réseau Distribution France SA (ERDF)/Axa Corporate Solutions SA, Ombrière Le Bosc SAS

(Sprawa C-669/15) ⁽¹⁾

(Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Brak ram prawnych — Oczywista niedopuszczalność — Artykuł 53 ust. 2 i art. 94 regulaminu postępowania przed Trybunałem)

(2016/C 343/25)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Versailles

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Electricité Réseau Distribution France SA (ERDF)

Strona pozwana: Axa Corporate Solutions SA, Ombrière Le Bosc SAS

Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour d'appel de Versailles (Francja) postanowieniem z dnia 8 grudnia 2015 r. jest oczywiście niedopuszczalny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 78 z 29.2.2016.

Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 5 lipca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia n° 11 de Vigo – Hiszpania) – Banco Popular Español SA, PL Salvador SARL/Maria Rita Giraldez Villar, Modesto Martínez Baz

(Sprawa C-7/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Dyrektywa 93/13/EWG — Nieuczciwe warunki umowne — Zbycie wierzytelności — Przysługujące dłużnikowi prawo do wygaszenia swego długu — Warunki wykonania tego uprawnienia)

(2016/C 343/26)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Primera Instancia n° 11 de Vigo

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Banco Popular Español SA, PL Salvador SARL

Strona pozwana: Maria Rita Giraldez Villar, Modesto Martínez Baz

Sentencja

Dyrektywę Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w taki sposób, że nie ma ona zastosowania do przepisów krajowych takich jak te rozpatrywane w postępowaniu głównym, dotyczących przysługującego dłużnikowi wierzytelności zbytej przez wierzyciela osobie trzeciej prawa do wygaszenia swego długu poprzez zwrot tej osobie trzeciej ceny uiszczonej przez nią z tytułu tej cesji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 118 z 4.4.2016.

Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 30 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Înalta Curte de Casație și Justiție – Rumunia) – Evo Bus GmbH/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești

(Sprawa C-55/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Wspólny system podatku od wartości dodanej — Prawo do zwrotu — Ośma dyrektywa 79/1072/WE — Przesłanki uzyskania zwrotu — Ustanowienie wymogów innych niż te przewidziane w art. 3 i 4 — Obowiązek przedstawienia dowodu zapłaty podatku — Dopuszczalność)

(2016/C 343/27)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Înalta Curte de Casație și Justiție

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Evo Bus GmbH

Strona pozwana: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești

Sentencja

Ósma dyrektywa Rady 79/1072/EWG z dnia 6 grudnia 1979 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do podatków obrotowych – warunki zwrotu podatku od wartości dodanej podatnikom niemającym siedziby na terytorium kraju sprzeciwia się uregulowaniu państwa członkowskiego, na mocy którego w celu skorzystania z prawa do zwrotu podatku podatnik podlega ogólnemu obowiązkowi przedstawienia dowodu zapłaty tego podatku.

(¹) Dz.U. C 145 z 25.4.2016.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 22 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal – Irlandia) – M. H./M. H.

(Sprawa C-173/16) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Brak uzasadnionych wątpliwości — Jurysdykcja w sprawach małżeńskich — Rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 — Artykuł 16 ust. 1 lit. a) — Określenie chwili, w której zostaje wszczęte postępowanie przed sądem — Pojęcie „chwili, w której pismo wszczynające postępowanie lub pismo równorzędne jest wniesione do sądu”]

(2016/C 343/28)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: M. H.

Strona pozwana: M. H.

Sentencja

Artykuł 16 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000, należy interpretować w ten sposób, że „chwila, w której pismo wszczynające postępowanie lub pismo równorzędne jest wniesione do sądu” w rozumieniu tego przepisu oznacza chwilę, w której pismo to zostaje wniesione do odnośnego sądu, nawet jeśli samo owo wniesienie nie prowadzi natychmiast do wszczęcia postępowania zgodnie z prawem krajowym.

(¹) Dz.U. C 211 z 13.6.2016.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgerichts Münster (Niemcy) w dniu 26 kwietnia 2016 r. – X/Finanzamt I

(Sprawa C-238/16)

(2016/C 343/29)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Münster

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X

Strona pozwana: Finanzamt I

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 132 ust. 1 lit. d) dyrektywy w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości (¹) dodanej należy interpretować w ten sposób, że dostarczanie ludzkiej krwi obejmuje również dostarczanie osocza uzyskanego z ludzkiej krwi?
2. W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej: czy ma to również zastosowanie w odniesieniu do osocza, które nie jest bezpośrednio przeznaczone do celów leczniczych, lecz wyłącznie do wytwarzania produktów leczniczych?
3. W przypadku udzielenia na pytanie drugie odpowiedzi przeczącej: czy zakwalifikowanie jako krew zależy wyłącznie od danego przeznaczenia, czy także od teoretycznej możliwości zastosowania osocza?
4. W razie udzielenia na pytania pierwsze i drugie odpowiedzi twierdzącej: czy transakcja, podlegająca na podstawie art. 132 ust. 1 lit. d) dyrektywy w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej zwolnieniu z podatku VAT w danym państwie członkowskim prowadzi, niezależnie od regulacji z zakresu podatku VAT mającej zastosowaniem w państwie trzecim, do wykluczenia odliczenia podatku naliczonego na podstawie art. 168 dyrektywy w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej nawet wówczas, gdy chodzi o dostawy towarów wywożonych, dla których na podstawie art. 169 lit. b) w związku z art. 146 ust. 1 dyrektywy w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej możliwe jest odliczenie podatku naliczonego?

(¹) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, Dz. U. L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Włochy) w dniu 10 maja 2016 r. – Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra) i in./Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico

(Sprawa C-259/16)

(2016/C 343/30)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra), Associazione Nazionale Imprese Trasporti Automobilistici, Società Fercam SpA, Associazione non Riconosciuta Alsea, Associazione Fedit, Società Carioni Spedizioni Internazionali Srl, Federazione Nazionale delle Imprese di Spedizioni Internazionali – Fedespedi, Società Tnt Global Express SpA

Strona pozwana: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo Unii Europejskiej a w szczególności art. 2 pkt 1 i 1a) oraz art. 6 dyrektywy 97/67/WE (¹) ujednoczonej i zmienionej dyrektywą 2008/6/WE (²) stoją na przeszkodzie dla stosowania przepisu krajowego a konkretnie art. 2 lit. a) i f) rozporządzenia ustawodawczego nr [261]/1999 oraz art. 1 ust. 1 lit. g) i r) w związku z lit. i) „Regulaminu w dziedzinie uprawnień do publicznego oferowania usług pocztowych”, o którym mowa w załączniku A do decyzji AGCOM 129/15/CONS z dnia 23 marca 2015 r. i związanego z nim „Uregulowania procedur wydawania uprawnień do publicznego oferowania usług pocztowych”, o którym mowa w rozporządzeniu Ministero dello Sviluppo economico [włoskiego ministerstwa rozwoju gospodarczego] z dnia 29 lipca 2015 r. w zakresie w jakim przepisy te włączają w zakres usług pocztowych także usługi przewozu drogowego, spedycji i ekspresowe usługi kurierskie?
- 2) Czy prawo Unii Europejskiej a w szczególności art. 9 ust. 1 i [2] dyrektywy 97/67/WE ujednoczonej i zmienionej dyrektywą 2008/6/WE oraz zasady proporcjonalności i racjonalności stoją na przeszkodzie dla stosowania przepisu krajowego, a konkretnie art. 6 ust. 1 rozporządzenia ustawodawczego nr [261]/1999 oraz art. 8 „Regulaminu w dziedzinie uprawnień do publicznego oferowania usług pocztowych”, o którym mowa w załączniku A do decyzji AGCOM 129/15/CONS z dnia 23 marca 2015 r. i związanego z nim „Uregulowania procedur wydawania uprawnień do publicznego oferowania usług pocztowych”, o którym mowa w rozporządzeniu Ministero dello Sviluppo economico z dnia 29 lipca 2015 r., w zakresie w jakim przepisy te wymagają od operatorów świadczących usługi przewozu drogowego, spedycji i ekspresowe usługi kurierskie uzyskania ogólnego zezwolenia na zasadach wykraczających poza to co konieczne w celu zagwarantowania podstawowych wymagań w dziedzinie świadczenia usług pocztowych?

- 3) Czy prawo Unii Europejskiej a w szczególności art. 7 ust. 4 i art. 9 ust. 2 dyrektywy 97/67/WE ujednoczonej i zmienionej dyrektywą 2008/6/WE stoją na przeszkodzie dla stosowania przepisu krajowego a konkretnie art. 6 ust. 1a i art. 10 ust. 2 rozporządzenia ustawodawczego nr 261/1999 oraz art. 11 ust. 1 lit. f) i art. 15 ust. 2 „Regulaminu w dziedzinie uprawnień do publicznego oferowania usług pocztowych”, o którym mowa w załączniku A do decyzji AGCOM 129/15/CONS z dnia 23 marca 2015 r. i związanego z nim „Uregulowania procedur wydawania uprawnień do publicznego oferowania usług pocztowych”, o którym mowa w rozporządzeniu Ministero dello Sviluppo economico z dnia 29 lipca 2015 r., w zakresie w jakim przepisy te nakładają na operatorów świadczących usługi przewozu drogowego, spedycji i ekspresowe usługi kurierskie obowiązek uiszczania składek na rzecz funduszu kompensacyjnego usługi powszechnej?
- 4) Czy prawo Unii Europejskiej a w szczególności art. 9 ust. 2 dyrektywy 97/67/WE ujednoczonej i zmienionej dyrektywą 2008/6/WE stoją na przeszkodzie dla stosowania przepisu krajowego a konkretnie art. 6 i 10 rozporządzenia ustawodawczego nr 261/1999 oraz art. 11 ust. 1 lit. f) i art. 15 ust. 2 „Regulaminu w dziedzinie uprawnień do publicznego oferowania usług pocztowych”, o którym mowa w załączniku A do decyzji AGCOM 129/15/CONS z dnia 23 marca 2015 r. i art. 9 związanego z nim „Uregulowania procedur wydawania uprawnień do publicznego oferowania usług pocztowych”, o którym mowa w rozporządzeniu Ministero dello Sviluppo economico z dnia 29 lipca 2015 r. w zakresie w jakim przepisy te nie zawierają żadnej oceny w odniesieniu do przypadków, w których uiszczanie składki na fundusz kompensujący koszty usługi powszechnej można uznać za odpowiednie i nie przewidują zróżnicowanych sposobów stosowania, związanych z subiektywną sytuacją podmiotów uiszczających składki i rynków?

⁽¹⁾ Dyrektywa 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług (Dz.U., L 15, s. 14).

⁽²⁾ Dyrektywa 2008/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 lutego 2008 r. zmieniająca dyrektywę 97/67/WE w odniesieniu do pełnego urzeczywistnienia rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty (Dz.U. L 52, s. 3).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Włochy) w dniu 11 maja 2016 r. – Associazione Italiana dei Corrieri Aerei Internazionali (AICAI) i in./Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico

(Sprawa C-260/16)

(2016/C 343/31)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Associazione Italiana dei Corrieri Aerei Internazionali (AICAI), DHL Express (Italy) Srl, Federal Express Europe Inc., United Parcel Service Italia Ups Srl

Strona pozwana: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo Unii Europejskiej a w szczególności art. [2] pkt 1 i 1a) oraz art. 6 dyrektywy 97/67/WE ⁽¹⁾ ujednoczonej i zmienionej dyrektywą 2008/6/WE ⁽²⁾ stoją na przeszkodzie dla stosowania przepisu krajowego a konkretnie art. 2 lit. a) i f) rozporządzenia ustawodawczego nr [261]/1999 oraz art. 1 ust. 1 lit. g) i r) w związku z lit. i) „Regulaminu w dziedzinie uprawnień do publicznego oferowania usług pocztowych”, o którym mowa w załączniku A do decyzji AGCOM 129/15/CONS z dnia 23 marca 2015 r. i związanego z nim „Uregulowania procedur wydawania uprawnień do publicznego oferowania usług pocztowych”, o którym mowa w rozporządzeniu Ministero dello Sviluppo economico [włoskiego ministerstwa rozwoju gospodarczego] z dnia 29 lipca 2015 r. w zakresie w jakim przepisy te włączają w zakres usług pocztowych także usługi przewozu drogowego, spedycji i ekspresowe usługi kurierskie?

- 2) Czy prawo Unii Europejskiej a w szczególności art. 9 ust. 1 i [2] dyrektywy 97/67/WE ujednoczonej i zmienionej dyrektywą 2008/6/WE oraz zasady proporcjonalności i racjonalności stoją na przeszkodzie dla stosowania przepisu krajowego, a konkretnie art. 6 ust. 1 rozporządzenia ustawodawczego nr [261]/1999 oraz art. 8 „Regulaminu w dziedzinie uprawnień do publicznego oferowania usług pocztowych”, o którym mowa w załączniku A do decyzji AGCOM 129/15/CONS z dnia 23 marca 2015 r. i związanego z nim „Uregulowania procedur wydawania uprawnień do publicznego oferowania usług pocztowych”, o którym mowa w rozporządzeniu Ministero dello Sviluppo economico z dnia 29 lipca 2015 r., w zakresie w jakim przepisy te wymagają od operatorów świadczących usługi przewozu drogowego, spedycji i ekspresowe usługi kurierskie uzyskania ogólnego zezwolenia na zasadach wykraczających poza to co konieczne w celu zagwarantowania podstawowych wymagań w dziedzinie świadczenia usług pocztowych?
- 3) Czy prawo Unii Europejskiej a w szczególności art. 7 ust. 4 i art. 9 ust. 2 dyrektywy 97/67/WE ujednoczonej i zmienionej dyrektywą 2008/6/WE stoją na przeszkodzie dla stosowania przepisu krajowego a konkretnie art. 6 ust. 1a i art. 10 ust. 2 rozporządzenia ustawodawczego nr 261/1999 oraz art. 11 ust. 1 lit. f) i art. 15 ust. 2 „Regulaminu w dziedzinie uprawnień do publicznego oferowania usług pocztowych”, o którym mowa w załączniku A do decyzji AGCOM 129/15/CONS z dnia 23 marca 2015 r. i związanego z nim „Uregulowania procedur wydawania uprawnień do publicznego oferowania usług pocztowych”, o którym mowa w rozporządzeniu Ministero dello Sviluppo economico z dnia 29 lipca 2015 r., w zakresie w jakim przepisy te nakładają na operatorów świadczących usługi przewozu drogowego, spedycji i ekspresowe usługi kurierskie obowiązek uiszczania składek na rzecz funduszu kompensacyjnego usługi powszechnej?
- 4) Czy prawo Unii Europejskiej a w szczególności art. 9 ust. 2 dyrektywy 97/67/WE ujednoczonej i zmienionej dyrektywą 2008/6/WE stoją na przeszkodzie dla stosowania przepisu krajowego a konkretnie art. 6 i 10 rozporządzenia ustawodawczego nr 261/1999 oraz art. 11 ust. 1 lit. f) i art. 15 ust. 2 „Regulaminu w dziedzinie uprawnień do publicznego oferowania usług pocztowych”, o którym mowa w załączniku A do decyzji AGCOM 129/15/CONS z dnia 23 marca 2015 r. i art. 9 związanego z nim „Uregulowania procedur wydawania uprawnień do publicznego oferowania usług pocztowych”, o którym mowa w rozporządzeniu Ministero dello Sviluppo economico z dnia 29 lipca 2015 r. w zakresie w jakim przepisy te nie zawierają żadnej oceny w odniesieniu do przypadków, w których uiszczanie składki na fundusz kompensujący koszty usługi powszechnej można uznać za odpowiednie i nie przewidują zróżnicowanych sposobów stosowania, związanych z subiektywną sytuacją podmiotów uiszczających składki i rynków?

⁽¹⁾ Dyrektywa 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług (Dz.U., L 15, s. 14).

⁽²⁾ Dyrektywa 2008/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 lutego 2008 r. zmieniająca dyrektywę 97/67/WE w odniesieniu do pełnego urzeczywistnienia rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty (Dz.U. L 52, s. 3).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 13 maja 2016 r. – Agenzia delle Entrate/Federal Express Europe Inc.

(Sprawa C-273/16)

(2016/C 343/32)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną i pozwana wzajemna: Agenzia delle Entrate

Druga strona postępowania i wnosząca skargę kasacyjną wzajemną: Federal Express Europe Inc.

Pytania prejudycjalne

Czy art. 144 w związku z art. 86 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. ⁽¹⁾ (odpowiadające art. 14 ust. 1 i 2 oraz 11 część B ust. 3 dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. ⁽²⁾) może być interpretowany w ten sposób, że jedynym warunkiem niepodlegania podatkowi VAT przez świadczenia powiązane, polegające na świadczeniu usług transportu wewnętrznego tzw. inbound – od lądowisk aż do miejsca przeznaczenia na terytorium państwa członkowskiego, z klauzulą franco miejsce przeznaczenia – jest to, aby ich wartość była zawarta w podstawie opodatkowania bez względu na ich faktyczne podleganie podatkom w urzędzie celnym w momencie przywozu towarów; i że zatem nie jest zgodna z wyżej wskazanymi przepisami wspólnotowymi wykładania przepisów prawa krajowego, a mianowicie art. 9 ust. 1 nr 2) w związku z art. 69 ust. rozporządzenia prezydenta republiki nr 633 z dnia 26 października 1972 r. w wersji uprzednio obowiązującej, *ratione temporis*, na podstawie której w każdym razie, a zatem także w sytuacjach przywozu niepodlegającego opodatkowaniu podatkiem VAT – jak w niniejszej sprawie, gdzie chodzi o dokumenty i towary o niewielkiej wartości – musi zostać spełnione dodatkowe wymaganie ich rzeczywistego podlegania podatkowi VAT (i faktycznej zapłaty podatku w urzędzie celnym) w momencie przywozu tych towarów; i to ewentualnie także z uwzględnieniem stosunku pomocniczości usług transportu względem świadczeń głównych (przywozów) oraz dorozumianego celu uproszczenia obu czynności?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).

⁽²⁾ Szósta dyrektywa Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 13 maja 2016 r. – flightright GmbH/Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA.

(Sprawa C-274/16)

(2016/C 343/33)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: flightright GmbH

Strona pozwana: Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA

Pytania prejudycjalne

Czy w wypadku przewozu osób w ramach połączenia lotniczego składającego się z dwóch lotów bez znacznego postoju w przesiadkowym porcie lotniczym, miejsce przylotu w ramach drugiego odcinka podróży można uznać za miejsce wykonania w rozumieniu art. 7 pkt 1 lit. a) tiret drugie rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 ⁽¹⁾, jeśli powództwo skierowane jest przeciwko przewoźnikowi lotniczemu obsługującemu pierwszy odcinek połączenia lotniczego, na którym doszło do nieprawidłowości i przewóz w ramach drugiego odcinka został wykonany przez innego przewoźnika lotniczego?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, Dz.U. L 351, s.1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 24 maja 2016 r. – Air Berlin PLC & Co. Luftverkehrs KG/Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

(Sprawa C-290/16)

(2016/C 343/34)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Air Berlin PLC & Co. Luftverkehrs KG

Strona pozwana: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 23 ust. 1 zdanie trzecie rozporządzenia nr 1008/2008/WE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że przewoźnicy lotniczy przy publikacji swoich taryf lotniczych muszą wykazać wymienione w lit. b), c) i d) podatki, opłaty lotniskowe, inne opłaty, dopłaty i należności w ich rzeczywistej wysokości i dlatego nie mogą ich częściowo włączać do swoich taryf lotniczych zgodnie z lit. a) tego przepisu?
- 2) Czy art. 22 ust. 1 rozporządzenia nr 1008/2008/WE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on stosowaniu mającego swoją podstawę w prawie Unii krajowego uregulowania dotyczącego ogólnych warunków umów, w myśl którego od klientów, którzy nie skorzystali lub odwołali lot, nie może być z tego tytułu pobierana odrębna opłata transakcyjna?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 z dnia 24 września 2008 r. w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty, Dz.U. L 293, s.3.

**Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 17 marca 2016 r. w sprawie T-817/14
Zoofachhandel Züpke GmbH i in./Komisja Europejska**

(Sprawa C-311/16 P)

(2016/C 343/35)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Zoohaus Bürsstadt, Helmut Ofenloch GmbH & Co. KG (przedstawiciel: E. Hauk, adwokat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Postanowieniem Trybunału z dnia 20 lipca 2016 r. sprawa została wykreślona z rejestru Trybunału.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof
Baden-Württemberg (Niemcy) w dniu 3 czerwca 2016 r. – B/Land Baden-Württemberg**

(Sprawa C-316/16)

(2016/C 343/36)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: B

Strona pozwana: Land Baden-Württemberg

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy można z góry wykluczyć, że orzeczenie i następnie wykonanie kary pozbawienia wolności prowadzą do tego, iż więzi integracyjne obywatela Unii, który przyjechał w wieku trzech lat do przyjmującego państwa członkowskiego należy traktować jako zerwane powodując, że nie jest spełniona przesłanka nieprzerwanego dziesięcioletniego pobytu w rozumieniu art. 28 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2004/38 i dlatego nie przysługuje przewidziane w art. 28 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2004/38 prawo do ochrony przed wydaleniem, gdy obywatel Unii po przyjeździe w wieku trzech lat całe swoje dotychczasowe życie spędził w tym przyjmującym państwie członkowskim, nie ma już żadnych związków z państwem członkowskim swojego obywatelstwa i czyn karalny, który doprowadził do orzeczenia i wykonania kary pozbawienia wolności został popełniony dopiero po dwudziestoletnim pobycie?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze: czy w odniesieniu do kwestii, czy wykonanie kary pozbawienia wolności prowadzi do zerwania więzi integracyjnych, należy nie uwzględniać takiej kary pozbawienia wolności, która została orzeczona za czyn karalny, który stanowi podstawę wydalenia?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczących na pytania pierwsze i drugie: na podstawie jakich kryteriów należy ustalić, czy zainteresowany obywatel Unii w takim przypadku może skorzystać z ochrony przed wydaleniem na podstawie art. 28 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2004/38?
- 4) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczących na pytania pierwsze i drugie: czy istnieją wiążące wymogi prawa Unii dotyczące określenia „precyzyjnej chwili powstania kwestii wydalenia” i chwili w której należy przeprowadzić całościową oceną sytuacji zainteresowanego obywatela Unii, aby zbadać, w jakim zakresie brak ciągłości pobytu podczas dziesięciu lat poprzedzających decyzję o wydaleniu zainteresowanego uniemożliwia mu korzystanie ze zwiększonej ochrony?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 7 czerwca 2016 r. – Global Starnet Ltd/Ministero dell’Economiae delle Finanze,
Amministrazione Autonoma Monopoli di Stato**

(Sprawa C-322/16)

(2016/C 343/37)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Global Starnet Ltd

Druga strona postępowania: Ministero dell’Economiae delle Finanze, Amministrazione Autonoma Monopoli di Stato

Pytania prejudycjalne

- 1) Tytułem głównym: czy art. 267 akapit trzeci TFUE może być interpretowany w ten sposób, że sąd ostatniej instancji nie ma bezwzględnego obowiązku odesłania prejudycjalnego kwestii dotyczącej wykładni prawa europejskiego, jeżeli w ramach tego samego postępowania Corte costituzionale (trybunał konstytucyjny) stwierdził konstytucyjność uregulowania krajowego na podstawie w istocie tych samych kryteriów normatywnych, których wykładni dotyczy pytanie skierowane do Trybunału Sprawiedliwości, chociaż formalnie odmiennych, ponieważ zawartych w unormowaniach Konstytucji, nie zaś w traktatach europejskich?

- 2) Tytułem ewentualnym w stosunku do pytania pierwszego, w wypadku, gdyby Trybunał rozstrzygnął kwestię wykładni art. 267 ust. 3 w ten sposób, że odesłanie prejudycjalne jest obowiązkowe: czy przepisy i zasady, o których jest mowa w art. 26 – Rynek wewnętrzny – w art. 49 TFUE – Prawo przedsiębiorczości – w art. 56 TFUE – Swoboda świadczenia usług – w art. 63 TFUE – Swoboda przepływu kapitału – i w art. 16 Karty praw podstawowych UE – Wolność prowadzenia działalności gospodarczej – a także ogólna zasada uzasadnionych oczekiwań (która „należy do podstawowych zasad Unii”, jak stwierdził Trybunał Sprawiedliwości w wyroku z dnia 14 marca 2013 r. w sprawie C-545/11), sprzeciwiają się przyjęciu i stosowaniu uregulowania krajowego (art. 1 ust. 78 lit. b) pkt 4, 8, 9, 17, 23 i 25 ustawy nr 220/2010) ustanawiającego, również w odniesieniu do podmiotów będących już koncesjonariuszami w sektorze telematycznego zarządzania dozwołonymi gramami, nowe wymagania i obowiązki w drodze aneksu do już istniejącej umowy (bez żadnego okresu na stopniowe dostosowanie)?

**Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 19 kwietnia 2016 r. w sprawie T-615/
15, LL/Parlament Europejski, wniesione w dniu 9 lipca 2016 r. przez LL**

(Sprawa C-326/16 P)

(2016/C 343/38)

Język postępowania: litewski

Strony

Wnoszący odwołanie: LL (przedstawiciel: J. Petrulionis, advokatas)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie postanowienia Sądu Unii Europejskiej (siódma izba) wydanego w dniu 19 kwietnia 2016 r. w sprawie T-615/15, którym Sąd odrzucił wniesioną przez skarżącego skargę o stwierdzenie nieważności, po pierwsze, decyzji sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego D(2014) 15503 z dnia 17 kwietnia 2014 r., w której zażądano zwrotu nienależnie wypłaconego mu dodatku na zatrudnienie asystentów parlamentarnych, a po drugie, noty debetowej nr 2014-575 z dnia 5 maja 2014 r.;
- odesłanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi pięć zarzutów.

1. Wydając postanowienie, Sąd Unii Europejskiej nie zbadał i nie ocenił szczegółowo, prawidłowo, kompleksowo i obiektywnie wszystkich przedłożonych wraz ze skargą dowodów na piśmie, które miały znaczenie dla właściwego i prawidłowego określenia terminu wszczęcia postępowania, w efekcie czego w postanowieniu wyciągnięto wnioski sprzeczne ze zgromadzonym w aktach materiałem dowodowym i ze wskazanymi w odwołaniu przepisami prawa, a mianowicie, między innymi, że „skarga została wniesiona ponad 17 miesięcy po upływie terminu”, że „[...] skarżący nie wykazał zaistnienia ani nawet nie powołał się na zaistnienie [...] okoliczności, które pozwoliłyby na odstąpienie od kwestionowanego terminu na podstawie art. 45 akapit drugi statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej [...]” i że „[...]skargę należy odrzucić jako oczywiście niedopuszczalną ze względu na to, że została wniesiona po upływie terminu [...]”.
2. W postanowieniu Sąd nie zastosował prawidłowo art. 263 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a także naruszył art. 72 przepisów wykonawczych do statutu posła do Parlamentu Europejskiego i nieprawidłowo ocenił możliwości zastosowania art. 45 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej:
  - ponieważ wnoszący odwołanie, jako były poseł Parlamentu Europejskiego, nie zgodził się z decyzją sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego (ani z wydaną na jej podstawie notą debetową) i uznał, że jest ona bezzasadna, wykonał on swe uprawnienie oraz spełnił wymogi przewidziane w art. 72 przepisów wykonawczych do statutu posła do Parlamentu Europejskiego, wnosząc zażalenie na tę decyzję najpierw do kwestorów, a następnie do prezydium i przewodniczącego Parlamentu Europejskiego;

- dopiero później, kiedy to w dniu 10 września 2015 r. wnoszący odwołanie otrzymał wiadomość elektroniczną od przedstawiciela Parlamentu Europejskiego, a wraz z nią, wśród innych dokumentów, ostateczne pismo nr 311354 z dnia 26 czerwca 2015 r. od przewodniczącego Parlamentu Europejskiego, wystosowane na podstawie art. 72 ust. 3 przepisów wykonawczych do statutu posła do Parlamentu Europejskiego, po stronie wnoszącego odwołanie powstało prawo do wniesienia do Sądu skargi o stwierdzenie nieważności decyzji sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego i wydanej na jej podstawie noty debetowej;
  - dokładnie w dniu, w którym ostateczne pismo nr 311354 z dnia 26 czerwca 2015 r. od przewodniczącego Parlamentu Europejskiego, wystosowane na podstawie art. 72 ust. 3 przepisów wykonawczych do statutu posła do Parlamentu Europejskiego zostało doręczone, a mianowicie w dniu 10 września 2015 r., zgodnie z art. 263 akapit szósty TFUE rozpoczął bieg dwumiesięczny termin, w ramach którego wnoszący odwołanie mógł wszcząć przed Sądem postępowanie w przedmiocie stwierdzenia nieważności decyzji sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego i wydanej na jej podstawie noty debetowej;
  - wobec powyższego oraz w świetle art. 263 akapit szósty TFUE termin wszczęcia postępowania przed Sądem upłynął w dniu 10 grudnia 2015 r. Skarga wpłynęła do sekretariatu Sądu w dniu 4 listopada 2015 r. Oznacza to, że dwumiesięczny termin do wszczęcia postępowania, przewidziany w art. 263 akapit szósty TFUE, nie został przekroczony i że skarga nie została wniesiona „po upływie terminu”;
  - w postanowieniu Sąd wcale nie ocenił dokumentów i okoliczności, o których mowa w art. 72 przepisów wykonawczych do statutu posła do Parlamentu Europejskiego, do którego dyspozycji wnoszący odwołanie zastosował się i na którego podstawie złożył zażalenie na decyzję sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego i notę debetową w postępowaniu poprzedzającym wniesienie skargi do Sądu;
  - wydając postanowienie, Sąd nie tylko naruszył prawa i interesy wnoszącego odwołanie, ale także nieprawidłowo zastosował art. 263 TFUE, a poza tym naruszył art. 72 przepisów wykonawczych do statutu posła do Parlamentu Europejskiego;
  - co więcej, Sąd błędnie i bezzasadnie uznał w swym postanowieniu, że nie było możliwości zastosowania art. 45 statutu Trybunału Sprawiedliwości. Wszczęcie przedsądowej procedury umożliwiającej zbadanie sporu, aktywna, ostrożna, uważna i sumienna postawa wnoszącego odwołanie w czasie, w którym dokumenty zostały mu doręczone, a także inne okoliczności świadczą o tym, że nawet gdyby uznać w rozpatrywanej sytuacji, że termin do wszczęcia postępowania został przekroczony, to termin ten powinien zostać przywrócony, gdyż został on przekroczony z ważnych, obiektywnych i uzasadnionych przyczyn, a mianowicie ze względu na wdrożenie procedury przewidzianej w art. 72 przepisów wykonawczych do statutu posła do Parlamentu Europejskiego (art. 45 akapit pierwszy statutu Trybunału Sprawiedliwości). Wnoszący odwołanie nie mógł wiedzieć, że przestrzeganie obowiązkowej procedury przewidzianej w art. 72 przepisów wykonawczych do statutu posła do Parlamentu Europejskiego może oznaczać, że utraci on prawo do wszczęcia postępowania przed Sądem (art. 45 akapit drugi statutu Trybunału Sprawiedliwości). Należy zaznaczyć, że wnoszący odwołanie poruszył później w swej skardze również kwestię, czy decyzje kwestorów i prezydium Parlamentu Europejskiego wydane na podstawie art. 72 przepisów wykonawczych do statutu posła do Parlamentu Europejskiego były zasadne i zgodne z prawem.
3. W swym postanowieniu Sąd błędnie zastosował art. 126 regulaminu postępowania przed Sądem i na tej podstawie zdecydował, mocą postanowienia, że dalsze kroki w postępowaniu nie zostaną podjęte i że skarga zostanie odrzucona;
- w swym postanowieniu Sąd uzasadnił zastosowanie art. 126 regulaminu postępowania jedną tylko okolicznością, a mianowicie, że postępowanie zostało wszczęte zbyt późno, czyli po upływie terminu przewidzianego w art. 263 akapit szósty TFUE;
  - w skardze wykazano, że przewidziany w art. 263 akapit szósty TFUE termin wszczęcia postępowania nie upłynął, co oznacza, że w swym postanowieniu Sąd błędnie i niezgodnie z prawem odrzucił skargę na podstawie art. 126 regulaminu postępowania;
  - w niniejszej sprawie nie zaistniały przesłanki zastosowania art. 126 regulaminu postępowania przed Sądem. Skarga została wniesiona przed upływem terminu określonego w art. 263 akapit szósty TFUE, wobec czego nie można jej uznać za oczywiście niedopuszczalną. Sąd naruszył zatem art. 126 regulaminu postępowania, stosując go nieprawidłowo i niezgodnie z prawem.

4. W postanowieniu Sądu naruszono przysługujące wnoszącemu odwołanie prawo do skutecznego środka prawnego i sprawiedliwego procesu, przewidziane w art. 47 ust. 1 i 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, ponieważ w postanowieniu tym Sąd niezgodnie z prawem i błędnie odrzucił skargę, na podstawie art. 126 regulaminu postępowania, jako oczywiście niedopuszczalną, ze względu na to, że została rzekomo wniesiona zbyt późno, jak też nie zbadał co do istoty skargi, zawartych w niej argumentów i żądań.
5. Sąd błędnie uznał w swym postanowieniu, że wnoszący odwołanie powinien pokryć własne koszty poniesione w postępowaniu przed Sądem (art. 133 i art. 134 ust. 1 regulaminu postępowania przed Sądem):

W swym postanowieniu Sąd niesłusznie oddalił skargę na podstawie art. 126 regulaminu postępowania, a w efekcie także niesłusznie uznał, że wnoszący odwołanie powinien pokryć własne koszty w postępowaniu przed Sądem. Po uchyleniu postanowienia Sądu i odesłaniu sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd kwestia podziału kosztów musi zostać rozstrzygnięta ponownie, mocą ostatecznego orzeczenia Sądu, a w wypadku uwzględnienia skargi strona pozwana, czyli Parlament Europejski, powinna zostać obciążona wszystkimi kosztami poniesionymi przez wnoszącego odwołanie (art. 133 i art. 134 § 1 regulaminu postępowania przed Sądem).

**Skarga wniesiona w dniu 15 czerwca 2016 r. – Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej
Polskiej**

(Sprawa C-336/16)

(2016/C 343/39)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (Przedstawiciele: K. Herrmann i E. Manhaeve, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że poprzez:
  - przekraczanie od 2007 do co najmniej 2013 roku dobowych wartości dopuszczalnych dla pyłu PM10 w 35 strefach jakości powietrza i rocznych wartości dopuszczalnych dla pyłu PM10 w dziewięciu strefach jakości powietrza oraz braku informacji wskazujących na to, że sytuacja ta uległa poprawie;
  - brak przyjęcia odpowiednich działań w programach ochrony powietrza zmierzających do jak najkrótszego okresu występowania przekroczeń wartości dopuszczalnych PM10 w powietrzu;
  - przekraczanie dobowych wartości dopuszczalnych zwiększonych o margines tolerancji od 01.01.2010 r. do 10.06.2011 r. w strefie 14.17- miasto Radom, 14.18- strefie pruszkowsko – żyrardowskiej i 16.5 – strefie kędzierzyńsko-kozielskiej oraz od 01.01.2011 do 10.06.2011 w strefie 30.3- ostrowsko-kępińskiej;
  - nieprawidłową transpozycję art.23 ust.1 akapit 2 dyrektywy 2008/50/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystsze powietrze dla Europy ⁽¹⁾,

Rzeczpospolita Polska uchybiła jej zobowiązaniom przewidzianym odpowiednio w art.13 ust.1 w związku z załącznikiem XI, art.23 ust.1 akapit 2, art. 22 ust.3 w związku z załącznikiem XI, dyrektywy 2008/50/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystsze powietrze dla Europy.

- Obciążenie Rzeczypospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Od 2007r. dobowe i roczne wartości dopuszczalne dla pyłu PM10 zostały przekroczone w odpowiednio 35 i 9 strefach. Mimo tego uchybienia art.13 ust.1 w zw. z załącznikiem XI dyrektywy 2008/50/WE Rzeczpospolita Polska nie przyjęła – wbrew art.23 ust.1 akapit 2 dyrektywy 2008/50/WE skutecznych działań w planach ochrony powietrza, dzięki którym przekroczenia te trwałyby jak najkrócej.

Nieskuteczność tych działań wynika między innymi z okresu trwania przekroczeń dopuszczalnych wartości oraz z braku przepisów prawnych ustanawiających wartości emisyjne dla paliw wykorzystywanych w sektorze ogrzewania indywidualnego i standardów emisyjnych dla indywidualnych urządzeń grzewczych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 152, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Milano (Włochy) w dniu 22 czerwca 2016 r. – Sacko Moussa/Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione internazionale di Milano

(Sprawa C-348/16)

(2016/C 343/40)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Milano

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sacko Moussa

Strona pozwana: Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione internazionale di Milano

Pytanie prejudycjalne

Czy dyrektywę 2013/32/UE ⁽¹⁾ (w szczególności art. 12, 14, 31 i 46) należy interpretować w ten sposób, że zezwala ona na procedurę taką jak włoska procedura (przewidziana w art. 19 ust. 9 dekretu ustawodawczego nr 150/2011), w ramach której sąd, do którego zwróciła się osoba ubiegająca o azyl – której wniosek w wyniku pełnego rozpatrzenia obejmującego przesłuchanie został oddalony przez organ administracyjny właściwy w zakresie wniosków o azyl – może oddalić skargę sądową bez przeprowadzenia rozprawy i wysłuchania stron, nie będąc zobowiązany do ponownego przesłuchania wnioskodawcy, w sytuacji gdy skarga jest oczywiście bezzasadna i nie ma możliwości zakwestionowania odmowy organu administracyjnego?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (Dz.U. L 180, s. 60).

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 27 kwietnia 2016 r. w sprawie T-316/13 Pappalardo i in./Komisja, wniesione w dniu 24 czerwca 2016 r. przez Salvatore Aniello Pappalardo, Pescatori La Tonnara Soc. coop., Fedemar Srl, Testa Giuseppe & C. s.n.c, Pescatori San Pietro Apostolo Srl, Camplone Arnaldo & C. Snc di Camplone Arnaldo & C., Valentino Pesca s.a.s., di Camplone Arnaldo & C.

(Sprawa C-350/16 P)

(2016/C 343/41)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Salvatore Aniello Pappalardo, Pescatori La Tonnara Soc. coop., Fedemar Srl, Testa Giuseppe & C. s.n.c, Pescatori San Pietro Apostolo Srl, Camplone Arnaldo & C. Snc di Camplone Arnaldo & C., Valentino Pesca s.a.s., di Camplone Arnaldo & C. (przedstawiciele: adwokaci V. Cannizzaro i L. Caroli)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszący odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- tytułem żądania głównego, uchylenie wyroku Sądu z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie T-316/13 i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd w celu wydania orzeczenia zgodnie z zasadami prawa ustanowionymi przez Trybunał;
- tytułem żądania ewentualnego, na wypadek gdyby Trybunał uznał, że zgodnie z art. 61 statutu Trybunału Sprawiedliwości stan postępowania na to pozwala, orzeczenie co do istoty w przedmiocie żądania naprawienia szkody wysuniętego pierwotnie przez wnoszących odwołanie w skardze wniesionej do Sądu, a w szczególności:
  - 1. stwierdzenie odpowiedzialności pozaumownej Komisji z powodu szkody wyrządzonej wnoszącym odwołanie wskutek wydania rozporządzenia Komisji (WE) nr 530/2008 z dnia 12 czerwca 2008 r. ustanawiającego środki nadzwyczajne w odniesieniu do statków rybackich do połowów okrężnicą prowadzących połowy tuńczyka błękitnopłetwego w Oceanie Atlantyckim, na wschód od 45° długości geograficznej zachodniej, oraz w Morzu Śródziemnym, którego nieważność Trybunał stwierdził wyrokiem z dnia 17 marca 2011 r., AJD Tuna, C-221/09 (EU:C:2011:153);
  - 2. w związku z powyższym nakazanie Komisji naprawienia szkód wyrządzonych wnoszącym odwołanie;
- obciążenie Komisji wszystkimi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

- I. Zdaniem wnoszących odwołanie Sąd dopuścił się naruszenia prawa, wykluczając istotność postanowienia Sądu z dnia 14 lutego 2012 r. w sprawie T-305/08 przy określaniu zakresu stwierdzenia nieważności rozporządzenia nr 530/2008 w wyroku AJD Tuna.

W celu stwierdzenia, że należy umorzyć postępowanie w sprawie T-305/08, Sąd w swoim postanowieniu z dnia 14 lutego 2012 r. zinterpretował wyrok AJD Tuna w ten sposób, że w owym wyroku w pełni uwzględniono żądania strony skarżącej w owej sprawie mające na celu stwierdzenie nieważności art. 1 rozporządzenia nr 530/2008. Określenie zakresu stwierdzenia nieważności dokonane w wyroku AJD Tuna stanowi zatem przedmiot sentencji postanowienia z dnia 14 lutego 2012 r.

Z powyższego wynika, że w orzeczeniu będącym przedmiotem niniejszego odwołania Sąd powinien był zastosować stwierdzenie nieważności rozporządzenia nr 530/2008 dokonane w wyroku AJD Tuna zgodnie z zakresem określonym w postanowieniu Sądu z dnia 14 lutego 2012 r. w sprawie T-305/08.

- II. W opinii wnoszących odwołanie Sąd dopuścił się naruszenia prawa, uznając, że naruszenie zasady niedyskryminacji przez rozporządzenie nr 530/2008 nie stanowi poważnego i oczywistego naruszenia.

Sąd nie uwzględnił okoliczności, że poważny i oczywisty charakter naruszenia zasady niedyskryminacji wynika już z wyroku AJD Tuna. Ponadto Sąd nie zastosował zasad ustalonych w jego własnym orzecznictwie w wyroku z dnia 11 lipca 2007 r., Schneider Electric/Komisja, T-351/03 (EU:T:2007:212) i w wyroku z dnia 3 marca 2010 r., Artegodan/Komisja, T-429/05 (EU:T:2010:60). Wreszcie Sąd nie zastosował kryterium sformułowanego przez Trybunał w wyroku z dnia 16 lipca 2009 r., Komisja/Schneider Electric, C-440/07 P (EU:C:2009:459).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht
(Niemcy) w dniu 29 czerwca 2016 r. – Bundesrepublik Deutschland/Aziz Hasan**

(Sprawa C-360/16)

(2016/C 343/42)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bundesrepublik Deutschland

Strona pozwana: Aziz Hasan

Pytania prejudycjalne

1. W przypadku, gdy obywatel państwa trzeciego po złożeniu drugiego wniosku o udzielenie azylu w innym państwie członkowskim (tutaj: Niemcy) na podstawie odrzucenia przez sąd jego wniosku o zawieszenie decyzji o przekazaniu zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013⁽¹⁾ z dnia 26 czerwca 2013 r. (rozporządzenie Dublin III) został przekazany do pierwotnie odpowiedzialnego za pierwszy wniosek o udzielenie azylu państwa członkowskiego (tutaj: Włochy) i następnie od razu nielegalnie powrócił do drugiego państwa członkowskiego (tutaj: Niemcy):
  - a) Czy zgodnie z zasadami rozporządzenia Dublin III dla sądowej kontroli decyzji o przekazaniu decydujące są okoliczności faktyczne w chwili dokonania przekazania, ponieważ z chwilą dokonanego terminowo przekazania ostatecznie ustalona jest odpowiedzialność i w związku z tym nie należy już stosować określających odpowiedzialność przepisów rozporządzenia Dublin III w toku dalszego rozwoju sprawy, lub czy następująca w późniejszym okresie zmiana okoliczności zasadniczo istotnych dla kwestii odpowiedzialności – takich np. jak wpływ terminów wtórnego przejęcia lub (ponownego) przekazania – powinna być uwzględniana?
  - b) Czy po zakończeniu ustalania odpowiedzialności decyzją o przekazaniu możliwe są kolejne przekazania do państwa pierwotnie właściwego i czy to państwo członkowskie jest dalej zobowiązane do przejęcia obywatela państwa trzeciego?
2. Jeśli w wyniku przekazania odpowiedzialność nie jest ostatecznie ustalona: którą z następujących regulacji prawnych należy zastosować w takim przypadku w rozumieniu art. 18 ust. 1 lit. b), c) lub d) rozporządzenia Dublin III do osoby w związku z toczącym się jeszcze postępowaniem odwoławczym w sprawie wykonanej już decyzji o przekazaniu:
  - a) art. 23 rozporządzenia Dublin III (w drodze analogii) z konsekwencją, iż w przypadku niezłożonego terminowo kolejnego wniosku o wtórne przejęcie może nastąpić przeniesienie odpowiedzialności stosownie do art. 23 ust. 2 i 3 rozporządzenia Dublin III, lub
  - b) art. 24 rozporządzenia Dublin III (w drodze analogii), lub
  - c) żadnego z uregulowań, wymienionych w pkt a) i b)?
3. W przypadku, gdy wobec takiej osoby nie jest możliwe (w drodze analogii) zastosowanie ani art. 23, ani art. 24 rozporządzenia Dublin III (pytanie 2 lit. c): czy na podstawie zaskarżonej decyzji o przekazaniu do czasu zakończenia toczącego się w stosunku do niej postępowania odwoławczego możliwe są dalsze przekazania do pierwotnie odpowiedzialnego państwa członkowskiego (tutaj: Włochy) i czy to państwo członkowskie jest zobowiązane do przejęcia tego obywatela państwa trzeciego – niezależnie od dalszych wniosków o wtórne przejęcie, złożonych bez uwzględnienia terminów przewidzianych w art. 23 ust. 3 i art. 24 ust. 2 rozporządzenia Dublin III i niezależnie od terminów na przekazanie przewidzianych w art. 29 ust. 1 i 2 rozporządzenia Dublin III?

4. W przypadku, gdyby wobec takiej osoby należało zastosować (w drodze analogii) art. 23 rozporządzenia Dublin III (pytanie 2 lit. a): czy ponowny wniosek o wtórne przejście związany jest z nowym terminem stosownie do art. 23 ust. 2 rozporządzenia Dublin III (w drodze analogii)? Jeżeli tak: czy bieg tego nowego terminu rozpoczyna się w momencie uzyskania przez właściwe organy wiedzy odnośnie ponownego wjazdu, czy o rozpoczęciu biegu terminu decyduje inne zdarzenie?
5. W przypadku, gdyby wobec takiej osoby należało zastosować (w drodze analogii) art. 24 rozporządzenia Dublin III (pytanie 2 lit. b):
- a) Czy w przypadku ponownego wniosku o wtórne przejście obowiązuje nowy termin, przewidziany w art. 24 ust. 2 rozporządzenia Dublin III (w drodze analogii)? Jeżeli tak: to czy bieg tego nowego terminu rozpoczyna się w momencie uzyskania przez właściwe organy wiedzy odnośnie ponownego wjazdu, czy o rozpoczęciu biegu terminu decyduje inne zdarzenie?
- b) Jeżeli inne państwo członkowskie (tutaj: Niemcy) nie dochowa terminu, wynikającego z art. 24 ust. 2 rozporządzenia Dublin III (w drodze analogii): czy złożenie nowego wniosku o udzielenie azylu zgodnie z art. 24 ust. 3 rozporządzenia Dublin III uzasadnia bezpośrednio odpowiedzialność innego państwa członkowskiego (tutaj: Niemiec), czy też może ono, mimo nowego wniosku o udzielenie azylu, bez konieczności dochowania terminu wnioskować ponownie do pierwotnie odpowiedzialnego państwa członkowskiego (tutaj: Włochy) o wtórne przejście lub przekazać cudzoziemca temu państwu członkowskiemu bez wniosku o wtórne przejście?
- c) Jeżeli inne państwo członkowskie (tutaj: Niemcy) nie dochowa terminu, wynikającego z art. 24 ust. 2 rozporządzenia Dublin III (w drodze analogii): czy zawisłość wniosku o udzielenie azylu, złożonego w innym państwie członkowskim przed przekazaniem (tutaj: Niemcy), ma być traktowana na równi ze złożeniem nowego wniosku o udzielenie azylu stosownie do art. 24 ust. 3 rozporządzenia Dublin III?
- d) Jeżeli inne państwo członkowskie (tutaj: Niemcy) nie dochowa terminu, wynikającego z art. 24 ust. 2 rozporządzenia Dublin III (w drodze analogii) a cudzoziemiec ani nie złożył nowego wniosku o udzielenie azylu, ani zawisłość wniosku o udzielenie azylu, złożonego w innym państwie członkowskim przed przekazaniem (tutaj: Niemcy), nie może być traktowana na równi ze złożeniem nowego wniosku o udzielenie azylu stosownie do art. 24 ust. 3 rozporządzenia Dublin III: czy inne państwo członkowskie (tutaj: Niemcy) może bez konieczności dochowania terminu wnioskować ponownie do pierwotnie odpowiedzialnego państwa członkowskiego (tutaj: Włochy) o wtórne przejście lub przekazać cudzoziemca temu państwu członkowskiemu bez wniosku o wtórne przejście?

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, Dz.U. L 180, s. 31.

Odwwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 12 maja 2016 r. w sprawie T-669/14, Trioplast Industrier AB/Komisja Europejska, wniesione w dniu 1 lipca 2016 r. przez Trioplast Industrier AB

(Sprawa C-364/16 P)

(2016/C 343/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Trioplast Industrier AB (przedstawiciele: T. Pettersson, F. Sjövall, A. Johansson, adwokater)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- a. Uchylenie wyroku Sądu z dnia 12 maja 2016 r. w sprawie T-669/14 Trioplast Industrier/Komisja Europejska;

b. ewentualnie:

- (i) stwierdzenie nieważności decyzji Komisji zawartej w piśmie z dnia 3 lipca 2014 r. w sprawie COMP/38354 – Worki przemysłowe – Trioplast Industrier AB;
- (ii) uchylene lub obniżenie wysokości odsetek za zwłokę w kwocie 674 033,32 EUR nałożonych na Trioplast mocą decyzji Komisji zawartej w piśmie z dnia 3 lipca 2014 r. w sprawie COMP/38354 – Worki przemysłowe – Trioplast Industrier AB;
- (iii) nakazanie Komisji zwrotu spółce Trioplast kosztów w kwocie 4 686,64 EUR poniesionych w związku z ustanowieniem zabezpieczenia płatności odsetek za zwłokę.

c. Ewentualnie, w dalszej kolejności, zasądzenie odszkodowania na podstawie art. 340 ust. 2 TFUE ze względu na wskazane wyżej naruszenia prawa Unii w odniesieniu do:

- (i) kwoty odsetek za zwłokę wynoszącej 674 033,32 EUR lub jej części;
- (ii) kosztów w kwocie 4 686,64 EUR poniesionych w związku z ustanowieniem zabezpieczenia płatności odsetek za zwłokę.

d. Oprócz żądań opisanych w lit. b) lub c) zasądzenie odszkodowania na podstawie art. 340 ust. 2 TFUE ze względu na wskazane wyżej naruszenia prawa Unii:

- (i) w odniesieniu do okresu, gdy Komisja nie zwolniła ani nie zmniejszyła kwoty gwarancji bankowej w następstwie wydania przez Sąd wyroku w sprawie T-40/06, w zakresie kosztów poniesionych w związku z ustanowieniem zabezpieczenia, w wysokości 22 783,90 EUR lub części tej kwoty.

e. Zasądzenie odsetek od wszelkich kwot, które zostaną uznane za należne.

f. Obciążenie Komisji kosztami postępowania przed Sądem i Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

1. Trioplast podtrzymuje przed Trybunałem skargę wytoczoną przed Sądem i podniesione w niej zarzuty. Na podstawie art. 58 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej oraz art. 168 § 1 lit. d) regulaminu postępowania przed Trybunałem spółka Trioplast twierdzi, że w oddalającym jej skargę wyroku z dnia 12 maja 2016 r. w sprawie T-669/14 Sąd błędnie zastosował prawo Unii.
2. Po pierwsze, Sąd naruszył prawo, uznając, że wyrokiem z dnia 2010 r. zmieniono jedynie decyzję z 2005 r. W istocie zaś w wyroku tym stwierdzono nieważność całej decyzji z 2005 r. i zobowiązano Komisję do wydania nowej decyzji wobec spółki Trioplast po opublikowaniu orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie FLS.
3. Po drugie, Sąd naruszył prawo, uznając, że kwestionowane pismo nie jest decyzją podlegającą zaskarżeniu, ponieważ w piśmie tym po raz pierwszy nałożono na spółkę Trioplast pewne i wyrażone w pieniądzu zobowiązanie.
4. Po trzecie, okoliczność, że wyrokiem z 2010 r. stwierdzono nieważność decyzji z 2005 r. oznacza, że odsetki za zwłokę nie mogą być naliczane na podstawie owej decyzji.
5. Po czwarte, Sąd naruszył prawo, uznając, że działania Komisji nie wyrządziły szkody spółce Trioplast, podczas gdy powinien był rozstrzygnąć skargę o odszkodowanie co do istoty.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen (Belgia) w dniu 5 lipca 2016 r. – H.F./Belgische Staat**

(Sprawa C-366/16)

(2016/C 343/44)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: H.F.

Strona pozwana: Belgische Staat

Pytanie prejudycjalne

Czy prawo Unii Europejskiej, w szczególności art. 27 ust. 2 dyrektywy [2004/38/WE]⁽¹⁾, ewentualnie w związku z art. 7 Karty [praw podstawowych Unii Europejskiej], należy interpretować w ten sposób, że wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt, jaki obywatel państwa trzeciego, będący członkiem rodziny obywatela Unii, złożył w ramach połączenia rodziny z tym obywatelem, który skorzystał z przysługującego mu prawa do swobodnego przemieszczania się i swobody przedsiębiorczości, może zostać odrzucony w państwie członkowskim z powodu zagrożenia, jakie miałyby wynikać z samej obecności w społeczeństwie tego członka rodziny, który na mocy art. 1 F konwencji [genewskiej] dotyczącej statusu uchodźców i art. 12 ust. 2 dyrektywy [2011/95/UE]⁽²⁾ został wykluczony z możliwości uzyskania statusu uchodźcy w innym państwie członkowskim z powodu swojego udziału w zdarzeniach, które miały miejsce w szczególnym historyczno-społecznym kontekście w jego państwie pochodzenia, jeśli istnienie rzeczywistego i aktualnego zagrożenia z racji zachowania członka rodziny w państwie członkowskim miejsca pobytu zostaje wywiedzione wyłącznie z decyzji o wykluczeniu, bez przeprowadzenia oceny ryzyka powrotu do przestępstwa w państwie członkowskim miejsca pobytu?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. 2004, L 158, s. 77).

⁽²⁾ Dyrektywa 2011/95/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony (Dz.U. 2011, L 337, s. 9).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgerichts
München (Niemcy) w dniu 6 lipca 2016 r. – Soha Sahyouni/Raja Mamisch**

(Sprawa C-372/16)

(2016/C 343/45)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht München

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Soha Sahyouni

Strona pozwana: Raja Mamisch

Pytania prejudycjalne

1) Czy określony w art. 1 rozporządzenia Rady (UE) nr 1259/2010⁽¹⁾ z dnia 20 grudnia 2010 r. w sprawie wprowadzenia w życie wzmocnionej współpracy w dziedzinie prawa właściwego dla rozwodu i separacji prawnej zakres stosowania obejmuje także rozwód prywatny – tu: poprzez jednostronne oświadczenie jednego z małżonków przed sądem religijnym w Syrii na podstawie prawa szariatu?

2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

Czy stosując rozporządzenie (UE) nr 1259/2010 w wypadkach rozwodu prywatnego [w ramach badania] art. 10:

(1) należy oprzeć się w sposób abstrakcyjny na porównaniu, zgodnie z którym właściwe prawo na podstawie art. 8 zapewnia wprawdzie również drugiemu małżonkowi dostęp do rozwodu, który jednak ze względu na płeć tego małżonka związany jest z innymi przesłankami procesowymi i materialnymi niż dostęp pierwszego z małżonków,

lub

(2) obowiązywanie tej normy zależy od tego, czy zastosowanie dyskryminującego abstrakcyjnie prawa obcego dyskryminuje również w danym wypadku – w sposób konkretny?

3) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 2 (2):

Czy zgoda dyskryminowanego małżonka na rozwód – również w formie zatwierdzonego przyjęcia świadczeń wyrównawczych – stanowi już powód dla niezastosowania normy?

⁽¹⁾ Dz.U. 2010 L 343, s. 10.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgerichts Rheinland-Pfalz (Niemcy) w dniu 11 lipca 2016 r. – Hornbach-Baumarkt-AG/Finanzamt Landau

(Sprawa C-382/16)

(2016/C 343/46)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Rheinland-Pfalz

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Hornbach-Baumarkt-AG

Druga strona postępowania: Finanzamt Landau

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 49 w związku z art. 54 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) [dawniej art. 43 w związku z art. 48 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE)] stoi na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, na podstawie którego dochody podatnika będącego rezydentem z tytułu stosunków handlowych ze spółką mającą siedzibę w innym państwie członkowskim, w której posiada on pośrednio lub bezpośrednio co najmniej jedną czwartą udziałów i z którą uzgodnił warunki odbiegające od tych, jakie uzgodniłyby niezależne od siebie podmioty trzecie w takich samych lub zbliżonych okolicznościach, należy określić w taki sposób, jakby dochody te powstały w ramach warunków uzgodnionych przez niezależne podmioty trzecie, jeśli do tego rodzaju korekty nie dochodzi w odniesieniu do dochodów ze stosunków handlowych ze spółką będącą rezydentem, a uregulowanie to nie zapewnia podatnikowi będącemu rezydentem możliwości wykazania, że warunki zostały uzgodnione ze względów handlowych wynikających z posiadanej pozycji wspólnika w spółce z siedzibą w innym państwie członkowskim?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litwa) w dniu 12 lipca 2016 r. – UAB Toridas/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos i Kauno apskrities valstybinė mokesčių inspekcija

(Sprawa C-386/16)

(2016/C 343/47)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca w postępowaniu w przedmiocie środka zaskarżenia: UAB Toridas

Druga strona postępowania: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos, Kauno apskrities valstybinė mokesčių inspekcija

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 138 ust. 1, art. 140 lit. a) lub art. 141 dyrektywy Rady 2006/112/WE⁽¹⁾ z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w związku z m.in. art. 33 i art. 40 te samej dyrektywy powinny być interpretowane w ten sposób, że w okolicznościach takich jak obecnie rozpatrywane (w postępowaniu głównym) dostawa towarów przez podatnika z siedzibą w pierwszym państwie członkowskim musi podlegać zwolnieniu na podstawie tychże przepisów w przypadku, w którym przed zawarciem transakcji dostawy nabywca (tj. osoba zarejestrowana jako podatnik w drugim państwie członkowskim) wyraża zamiar natychmiastowej sprzedaży tych towarów przed wywiezieniem ich z pierwszego państwa członkowskiego podatnikowi z siedzibą w trzecim państwie członkowskim, do którego przedmiotowe towary są transportowane (wysyłane) do tegoż trzeciego państwa członkowskiego?
- 2) Czy na odpowiedź na pytanie 1 wpływa okoliczność, że część towarów uległa przetworzeniu stosownie do poleceń podatnika z siedzibą (zarejestrowanego do celów podatkowych) w drugim państwie członkowskim przed ich wywozem do trzeciego państwa członkowskiego?

⁽¹⁾ Dz.U. L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litwa) w dniu 12 lipca 2016 r. – Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos/Nidera B. V i Vilniaus apskrities valstybinė mokesčių inspekcija

(Sprawa C-387/16)

(2016/C 343/48)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca w postępowaniu w przedmiocie środka zaskarżenia: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos..

Druga strona postępowania: Nidera B. V, Vilniaus apskrities valstybinė mokesčių inspekcija

Pytania prejudycjalne

Czy art. 183 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ w związku z zasadą neutralności podatkowej należy interpretować w ten sposób, że wyklucza on zmniejszenie zwykle płatnych na podstawie prawa krajowego odsetek od nadpłaty (nadwyżki) VAT, która nie została zwrócona (potrącona) w odpowiednim czasie, które to zmniejszenie uwzględnia okoliczności inne niż te, które wynikają z działań samego podatnika, takie jak stosunek odsetek do kwoty nadpłaty nie zwróconej w odpowiednim terminie, okres, w którym nadpłata nie została zwrócona i powody leżące u podstaw tego stanu, jak również straty faktycznie poniesione przez podatnika?

⁽¹⁾ Dz.U. L 347, s.1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Łotwa)
w dniu 20 lipca 2016 r. – SIA „Aqua Pro”/Valsts ieņēmumu dienests**

(Sprawa C-407/16)

(2016/C 343/49)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa (Sąd Najwyższy)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SIA „Aqua Pro”

Strona pozwana: Valsts ieņēmumu dienests

Pytania prejudycjalne

- 1) a) Czy art. 220 ust. 1 i 2 lit. b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że należy uznać, iż zaksięgowanie uznanego przez organy celne długu celnego nastąpiło w chwili wydania decyzji w sprawie zaksięgowania lub w chwili ustalenia obowiązku zapłaty należności w drodze decyzji organu celnego, niezależnie od tego, że od tej decyzji wniesiono odwołanie w trybie administracyjnym i skargę do sądu?
  - b) Czy art. 236 i 239 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny należy interpretować w ten sposób, że gdy organ celny wydał decyzję o zaksięgowaniu odpowiedniej należności i ustalił obowiązek jej zapłaty przez dłużnika (którą to decyzję wydał w niniejszej sprawie państwowy urząd celny), lecz dłużnik odwołał się na drodze administracyjnej od tej decyzji i zaskarżył ją do sądu, należy zażądać jednocześnie umorzenia lub zwrotu tych należności na podstawie art. 236 lub 239 rozporządzenia (czy też z kolei należy uznać, że w tym przypadku wniosek zawierający odwołanie od decyzji tego organu jest również wnioskiem o umorzenie lub zwrot długu celnego)? W przypadku odpowiedzi twierdzącej, na czym wobec tego polega istotna różnica między kontrolą zgodności z prawem decyzji administracyjnej o zaksięgowaniu i o obowiązku zapłaty należności z jednej strony, a kwestią, którą należy rozstrzygnąć zgodnie z art. 236 z drugiej strony?
  - c) Czy art. 236 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny należy interpretować w ten sposób, że fakt odwołania się od decyzji organu celnego ustalającej obowiązek zapłaty należności i czas trwania postępowania przed sądem przedłużają termin do złożenia wniosku o umorzenie lub zwrot należności (lub uzasadniają jego niedochowanie)?
  - d) Jeżeli zasadność zaksięgowania lub umorzenia w niniejszej sprawie powinna zostać rozstrzygnięta niezależnie od decyzji Komisji Europejskiej wydanej w odniesieniu do innego państwa członkowskiego (w tym przypadku – Finlandii), to czy organ celny lub sąd, biorąc pod uwagę art. 869 lit. b) rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny, a także kwotę ewentualnych należności w danej sprawie, powinien skierować kwestię odstąpienia od zaksięgowania lub umorzenia należności do Komisji Europejskiej?
- 2) a) Czy przy stosowaniu art. 220 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny należy dokonać weryfikacji *a posteriori* w odniesieniu do okoliczności związanych z zachowaniem organów administracji i eksportera z państwa trzeciego (w niniejszej sprawie – Kambodży), które były badane w ramach delegacji OLAF-u? Czy też należy uznać, że ogólny opis okoliczności zawarty w raporcie OLAF-u na temat wspomnianego zachowania ma moc dowodową?
  - b) Czy dane pozyskane z weryfikacji *a posteriori*, nawet jeśli dotyczą sprawy konkretnego państwa członkowskiego, mają decydujący charakter względem raportu OLAF-u?

- c) Czy art. 875 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny należy interpretować w ten sposób, że decyzja Komisji Europejskiej wydana na podstawie tego raportu OLAF-u w odniesieniu do innego państwa członkowskiego (w niniejszym przypadku – Finlandii), jest wiążąca dla państwa członkowskiego?
- d) Czy należy dokonać weryfikacji *a posteriori* i wykorzystać uzyskane dzięki niej informacje w przypadku gdy Komisja Europejska, w oparciu o raport OLAF-u, wydała decyzję o odstąpieniu od zaksięgowania należności w odniesieniu do innego państwa członkowskiego i zastosowała art. 875 rozporządzenia wykonawczego do kodeksu celnego?
- 3) Czy przy ocenie istnienia racjonalnych podstaw i dobrej wiary podatnika do celów zastosowania art. 220 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny może mieć istotne znaczenie w konkretnych okolicznościach faktycznych to, że przywóz towarów prowadzony był na podstawie umowy dystrybucji?

⁽¹⁾ Dz.U. 1992, L 302, s. 1.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 8 lipca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation – Francja) – Sarval Sud-Est SAS, Siffda Bretagne SAS, Siffda Centre SAS, Siram SARL, Francisque Gay, Patrick Legras de Grandcourt/Association ATM Porc, Association ATM Avicole, Association ATM équidés Angee, Association ATM éleveurs de ruminants, Association ATM lapins Clipp, Association ATM palmipèdes gras – Cifog, Association ATM ponte – CNPO, Atemax France, Monnard Jura SNC, Fédération nationale bovine (FNB), Fédération nationale porcine

(Sprawa C-155/16) ⁽¹⁾

(2016/C 343/50)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 200 z 6.6.2016.

SĄD

Postanowienie Sądu z dnia 18 lipca 2016 r. – Bank Mellat/Rada

(Sprawa T-72/12) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie środków finansowych — Stwierdzenie nieważności zaskarżonych aktów — Umorzenie postępowania)

(2016/C 343/51)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bank Mellat (Teheran, Iran) (przedstawiciele: S. Zaiwalla, P. Reddy, F. Zaiwalla, Z. Burbeza, solicitors, M. Brindle, QC, i R. Blakeley, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop i I. Rodios, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie oparte na art. 263 TFUE i mające na celu stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. 2011, L 319, s. 71), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 2011, L 319, s. 11) oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010 (Dz.U. 2012, L 88, s. 1) w zakresie, w jakim nazwa skarżącego została pozostawiona w wykazie osób i podmiotów, do których mają zastosowanie te środki ograniczające.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) Postępowanie w przedmiocie wniosku Provincial Investment Companies Association, Saba Tamin Investment Company, Common Investment Fund (Pars Fund), Shirin Asal Food Industrial Group, Sorbon Industrial Production Group i Individual Stock Association o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta zostaje umorzone.
- 3) Bank Mellat, Rada Unii Europejskiej, Provincial Investment Companies Association, Saba Tamin Investment Company, Common Investment Fund (Pars Fund), Shirin Asal Food Industrial Group, Sorbon Industrial Production Group i Individual Stock Association pokrywają każde z nich własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 109 z 14.4.2012.

Skarga wniesiona w dniu 8 lipca 2016 r. – Portigon/SRB

(Sprawa T-365/16)

(2016/C 343/52)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Portigon AG (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci B. Bliesener i V. Jungkind)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej, na których podstawie zostały oparte decyzje niemieckiego Bundesanstalt für Finanzmarktstabilisierung o pobraniu w dniu 22 kwietnia 2016 r. (sygn. akt 2208101-2016-JB) oraz w dniu 10 lipca 2016 r. (sygn. akt 2208102-2016-JB2) od strony skarżącej rocznych składek na poczet jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- zobowiązanie strony pozwanej do przedłożenia ww. decyzji;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia art. 70 ust. 2 akapity pierwszy do trzeciego rozporządzenia (UE) nr 806/2014⁽¹⁾ w zw. z art. 8 ust. 1 lit. a) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 2015/81⁽²⁾ w zw. z art. 103 ust. 7 dyrektywy 2014/59/UE⁽³⁾.

- Strona pozwana niesłusznie nałożyła na stronę skarżącą obowiązek uiszczenia składki na rzecz funduszu, ponieważ instytucja ta nie jest narażona na ryzyko, jej restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja w oparciu o przepisy rozporządzenia (UE) nr 806/2014 jest wykluczona i instytucja ta nie ma znaczenia dla stabilności systemu finansowego.
- Strona skarżąca nie prowadzi już operacji na rynku. Począwszy od początku 2012 r. nie prowadziła już nowych operacji i w wyniku decyzji Komisji w przedmiocie pomocy państwa jest objęta restrukturyzacją, względnie uporządkowaną likwidacją. W stosunku do większości jej niespełnionych zobowiązań ma ona pozycję powiernika na rzecz innego podmiotu prawa, który przejął ryzyko powodzenia i strat z jej działalności.
- Z kolei delegowane rozporządzenie (UE) nr 2015/63⁽⁴⁾, które nie przewiduje żadnego wyjątku dla instytucji takich jak storna skarżąca, narusza art. 103 ust. 7 dyrektywy 2014/59/UE.

2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia art. 16 i art. 20 Karty praw Podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”).

Ze względu na szczególną sytuację strony skarżącej w porównaniu do innych instytucji kredytowych objętych obowiązkiem uiszczenia składki ww. decyzje naruszają ogólną zasadę równego traktowania. Ponadto ingerują one nieproporcjonalnie w wolność prowadzenia działalności gospodarczej, z której korzysta strona skarżąca.

3. Zarzut trzeci, podnoszony pomocniczo, dotyczy naruszenia art. 70 ust. 2 akapity pierwszy do trzeciego rozporządzenia (UE) nr 806/2014 w zw. z art. 8 ust. 1 lit. a) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 2015/81 w zw. z art. 103 ust. 7 dyrektywy 2014/59/UE

Dokonując obliczenia wysokości składki strona pozwana niesłusznie nie odliczyła od kwoty zobowiązań stanowiących podstawę dla obliczenia wysokości składki wartości wykonywanego przez stronę skarżącą i podlegającego uwzględnieniu w bilansie nieobciążonego ryzykiem powiernictwa.

4. Zarzut czwarty, podnoszony pomocniczo, dotyczy naruszenia art. 70 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 w zw. z art. 5 ust. 3 i 4 delegowanego rozporządzenia (UE) nr 2015/63.

Dokonując obliczenia wysokości składki, strona pozwana niesłusznie zastosowała w odniesieniu do zawartych przez stronę skarżącą umów dotyczących instrumentów pochodnych koncepcję brutto, zamiast uwzględniającej ryzyko koncepcji netto.

5. Zarzut piąty, podnoszony pomocniczo, dotyczy naruszenia art. 70 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 w zw. z art. 6 ust. 8 lit. a) delegowanego rozporządzenia (UE) nr 2015/63.

Dokonując obliczenia wysokości składki strona pozwana niesłusznie potraktowała stronę skarżącą jako instytucję w reorganizacji. Wskaźnik ryzyka w rozumieniu art. 6 ust. 5 lit. c) delegowanego rozporządzenia (UE) nr 2015/63 powinien być zostać określony na najniższym możliwym poziomie.

6. Zarzut szósty dotyczy naruszenia art. 41 ust. 1 i 2 lit. a) karty, ponieważ przed wydaniem decyzji strona pozwana powinna była wysłuchać stronę skarżącą.
7. Zarzut siódmy dotyczy naruszenia art. 41 ust. 1 i 2 lit. c) karty, ponieważ strona pozwana nie uzasadniła swoich decyzji w dostatecznym stopniu.

-
- ⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010, Dz.U. 2014, L 225, s. 1.
- ⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2015/81 z dnia 19 grudnia 2014 r. określające jednolite warunki stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, Dz.U. L 2015, L 15, s. 1.
- ⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. 2014, L 173, s. 190.
- ⁽⁴⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/63 z dnia 21 października 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, Dz.U. 2015, L 11, s. 44.

Skarga wniesiona w dniu 14 lipca 2016 r. – Oberösterreichische Landesbank/SRB

(Sprawa T-376/16)

(2016/C 343/53)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Oberösterreichische Landesbank AG (Linz, Austria) (przedstawiciel: adwokat G. Eisenberger)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności „Decision of the Executive Session of the Board of 20 May 2016 on the adjustment of the 2016 ex-ante contributions to the Single Resolution Fund supplementing the Decision of the Executive Session of the Board of 15 April 2016 on the 2016 ex-ante contributions of the Single Resolution Fund (SRB/ES/SRF/2016/13)” oraz pierwszej decyzji, najprawdopodobniej z dnia 15 kwietnia 2016 r., która, co oczywiste, jest nierozzerwalnie związana z decyzją z dnia 20 maja 2016 r.;
- ewentualnie: stwierdzenie nieważności „Decision of the Executive Session of the Board of 20 May 2016 on the adjustment of the 2016 ex-ante contributions to the Single Resolution Fund supplementing the Decision of the Executive Session of the Board of 15 April 2016 on the 2016 ex-ante contributions of the Single Resolution Fund (SRB/ES/SRF/2016/13)” w zakresie, w jakim zarządza ona zwrot składek nadpłaconych w wyniku ustalenia wysokości składek na poczet jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w 2017 r.;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy poważnego naruszenia istotnych przepisów formalnych ze względu na brak uzasadnienia zaskarżonej decyzji.
2. Zarzut drugi dotyczy poważnego naruszenia istotnych przepisów formalnych ze względu na niepodanie do wiadomości zaskarżonej decyzji w całości.
3. Zarzut trzeci dotyczy niedostatecznej korekty składki skarżącego na rzecz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji za rok 2016 r.

4. Zarzut czwarty dotyczy niezgodności z prawem zwrotu nadpłaconych składek dopiero w roku 2017.

Skarga wniesiona w dniu 14 lipca 2016 r. – Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank/SRB

(Sprawa T-377/16)

(2016/C 343/54)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank (Bregenz, Austria) (przedstawiciel: adwokat G. Eisenberger)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności „Decision of the Executive Session of the Board of 20 May 2016 on the adjustment of the 2016 ex-ante contributions to the Single Resolution Fund supplementing the Decision of the Executive Session of the Board of 15 April 2016 on the 2016 ex-ante contributions of the Single Resolution Fund (SRB/ES/SRF/2016/13)” oraz pierwszej decyzji, najprawdopodobniej z dnia 15 kwietnia 2016 r., która, co oczywiste, jest nierozzerwalnie związana z decyzją z dnia 20 maja 2016 r.;
- ewentualnie: stwierdzenie nieważności „Decision of the Executive Session of the Board of 20 May 2016 on the adjustment of the 2016 ex-ante contributions to the Single Resolution Fund supplementing the Decision of the Executive Session of the Board of 15 April 2016 on the 2016 ex-ante contributions of the Single Resolution Fund (SRB/ES/SRF/2016/13)” w zakresie, w jakim zarządza ona zwrot składek nadpłaconych w wyniku ustalenia wysokości składek na poczet jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w 2017 r.;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy poważnego naruszenia istotnych przepisów formalnych ze względu na brak uzasadnienia zaskarżonej decyzji.
2. Zarzut drugi dotyczy poważnego naruszenia istotnych przepisów formalnych ze względu na niepodanie do wiadomości zaskarżonej decyzji w całości.
3. Zarzut trzeci dotyczy niedostatecznej korekty składki skarżącego na rzecz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji za rok 2016 r.
4. Zarzut czwarty dotyczy niezgodności z prawem zwrotu nadpłaconych składek dopiero w roku 2017.

Skarga wniesiona w dniu 22 lipca 2016 r. – Windfinder R&L/EUIPO (Windfinder)

(Sprawa T-395/16)

(2016/C 343/55)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Windfinder R&L GmbH & Co. KG (Kiel, Niemcy) (przedstawiciel: Rechtsanwalt B. Schneider)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „Windfinder” – zgłoszenie nr 13 350 467

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 12 maja 2016 r. w sprawie R 1206/2015-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- zmianę zaskarżonej decyzji w ten sposób, aby zgłoszony znak towarowy nr 13 350 467 został zarejestrowany w zgłoszonym zakresie;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 7 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 29 lipca 2016 r. – Galletas Gullon/EUIPO – O2 Holdings (kształt opakowania)**(Sprawa T-404/16)**

(2016/C 343/56)

*Język skargi: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Galletas Gullon, SA (Aguilar de Campoo, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat M. Escudero Pérez)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: O2 Holdings Ltd (Slough, Zjednoczone Królestwa)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Trójwymiarowy znak towarowy (kształt opakowania) – unijny znak towarowy nr 3 408 424

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 19 maja 2016 r. w sprawie R 1613/2015-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i drugiej strony w postępowaniu przed izbą odwoławczą, w razie dopuszczenia jej do sprawy w charakterze interwenienta, kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 26 lipca 2016 r. – Banco Popular Español v EUIPO – Pledgeling (p)**(Sprawa T-407/16)**

(2016/C 343/57)

*Język skargi: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Banco Popular Español, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat M. de Justo Bailey)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Pledgeling LLC (Houston, Teksas, Stany Zjednoczone)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Pledgeling LLC

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający literę „p” – zgłoszenie nr 12 123 147

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 29 kwietnia 2016 r. w sprawie R 1693/2015-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i Pledgeling LLC, jeżeli wstąpi do sprawy w charakterze interwenienta, kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009;

— Naruszenie art. 73 i 76 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 29 lipca 2016 r. – Galletas Gullon/EUIPO – O2 Holdings (kształt opakowania)**(Sprawa T-418/16)**

(2016/C 343/58)

*Język skargi: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Galletas Gullon, SA (Aguilar de Campoo, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat M. Escudero Pérez)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: O2 Holdings Ltd (Slough, Zjednoczone Królestwa)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Trójwymiarowy znak towarowy (kształt opakowania) – unijny znak towarowy nr 3 417 847

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 19 maja 2016 r. w sprawie R 1614/2015-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i drugiej strony w postępowaniu przed izbą odwoławczą, w razie dopuszczenia jej do sprawy w charakterze interwenienta, kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 28 lipca 2016 r. – Carrera Brands/EUIPO – Autec (Carrera)

(Sprawa T-419/16)

(2016/C 343/59)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Carrera Brands Ltd (Hong Kong, Chińska Republika Ludowa) (przedstawiciel: Rechtsanwalt C. Markowsky)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Autec AG (Norymberga, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „Carrera” – unijny znak towarowy nr 4 630 711

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 6 czerwca 2016 r. w sprawie R 278/2015-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie pkt 2 jej sentencji i jej zmianę w ten sposób, aby decyzja Wydziału Unieważnień z dnia 21 stycznia 2015 r. została uchylona;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w odniesieniu do oddalenia wniosku skarżącej o zawieszenie postępowania; oraz

- posiłkowo, zmianę jej w ten sposób, aby uwzględniono wniosek strony skarżącej z dnia 22 sierpnia 2014 r. o zawieszenie postępowania, który ponowiono w dniu 21 maja 2015 r. w ramach postępowania odwoławczego;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w postępowaniu odwoławczym.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 56 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie zasady 20 ust. 7 lit. c) rozporządzenia nr 2868/95.

Skarga wniesiona w dniu 29 lipca 2016 r. – sheepworld/EUIPO (Beste Oma)

(Sprawa T-421/16)

(2016/C 343/60)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: sheepworld AG (Ursensollen, Niemcy) (przedstawiciel: Rechtsanwalt S. von Rüden)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „Beste Oma” – zgłoszenie nr 14 169 478

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 13 maja 2016 r. w sprawie R 91/2016-4

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w postępowaniu odwoławczym.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 29 lipca 2016 r. – sheepworld/EUIPO (Beste Mama)

(Sprawa T-422/16)

(2016/C 343/61)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: sheepworld AG (Ursensollen, Niemcy) (przedstawiciel: Rechtsanwalt S. von Rüden)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „Beste Mama” – zgłoszenie nr 14 169 304

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 13 maja 2016 r. w sprawie R 95/2016-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w postępowaniu odwoławczym.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 29 lipca 2016 r. – Hoffmann/EUIPO (Genius)**(Sprawa T-425/16)**

(2016/C 343/62)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Karl Hoffmann (Bad Schwalbach, Niemcy) (przedstawiciel: Rechtsanwalt C. Jonas)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „Genius” – zgłoszenie nr 13 509 071

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 31 maja 2016 r. w sprawie R 1631/2015-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 29 lipca 2016 r. – Martín Osete/EUIPO – Rey (AN IDEAL WIFE)**(Sprawa T-427/16)**

(2016/C 343/63)

*Język skargi: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Isabel Martín Osete (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat V. Wellens)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Daniella Rey (Tuluza, Francja)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „AN IDEAL WIFE” – unijny znak towarowy nr 5 276 894

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 21 kwietnia 2016 r. w sprawie R 1528/2015-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 55 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 29 lipca 2016 r. – Martín Osete/EUIPO – Rey (AN IDEAL LOVER)

(Sprawa T-428/16)

(2016/C 343/64)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Isabel Martín Osete (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat V. Wellens)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Daniella Rey (Tuluza, Francja)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „AN IDEAL LOVER” – unijny znak towarowy nr 5 261 599

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 21 kwietnia 2016 r. w sprawie R 1527/2015-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

— obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

— Naruszenie art. 55 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 29 lipca 2016 r. – Martín Osete/EUIPO – Rey (AN IDEAL HUSBAND)

(Sprawa T-429/16)

(2016/C 343/65)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Isabel Martín Osete (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat V. Wellens)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Daniella Rey (Tuluza, Francja)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „AN IDEAL HUSBAND” – unijny znak towarowy nr 5 231 808

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 21 kwietnia 2016 r. w sprawie R 1526/2015-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 55 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 5 sierpnia 2016 r. — Altunis/EUIPO — Hotel Cipriani (CIPRIANI)

(Sprawa T-438/16)

(2016/C 343/66)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: Altunis-Trading, Gestão e Serviços, Lda (Funchal, Portugalia) (przedstawiciele: adwokaci A. Vanzetti, S. Bergia i G. Sironi)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Hotel Cipriani Srl (Wenecja, Włochy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską słownego znaku towarowego „CIPRIANI” – rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską nr 1 127 870

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 7 czerwca 2016 r. w sprawie R 1889/2015-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- oddalenie sprzeciwu wniesionego przez Hotel Cipriani s.r.l.; lub
- skierowanie sprawy do EUIPO celem rozstrzygnięcia zgodnie z wyrokiem, który ma zostać wydany;
- orzeczenie na korzyść Altunis całkowitego zwrotu kosztów niniejszego postępowania, w tym kosztów poniesionych we wcześniejszych postępowaniach przed instancjami EUIPO.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 15, art. 42 ust. 2 i art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 i zasady 23 ust. 3 rozporządzenia nr 2868/95 w odniesieniu do rzeczywistego używania znaku towarowego Hotelu Cipriani;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 w odniesieniu do oceny podobieństwa towarów i usług i wynikającej stąd oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

Postanowienie Sądu z dnia 12 lipca 2016 r. – Grandi Navi Veloci/Komisja

(Sprawa T-506/14) ⁽¹⁾

(2016/C 343/67)

Język postępowania: włoski

Prezes ósmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 282 z 25.8.2014.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL